

459

**פירוש השם המפורש ושמו
חיי העולם הבא וסוד מספר
אותיותיו ודן שלם**

והוא פירוש שם בן ארבעים ושתים אותיות וגם שם בן
ארבעים ושתים אותיות הוא פירוש שם בן שנים עשר
אותיות וגם שם בן שנים עשר אותיות הוא פירוש שם בן
ארבע אותיות אשר הוא השרש והעיקר ואליה כלם הם פירושים
עליו להודיע סוד ייחודו וזה השם שהיה בו ארבע אותיות הנה
לכונן שם המיוחד ושאר השמות הם פירושים אשר כלם מתבארים
עליו וכל שם וטעם מאלו הוא קדוש ומקודש ונאצל על שם בן
ארבעים ושתים אותיות שהוא קדוש ומקדש ודן מוסרין
אותו לא לדין שהוא צנוע ועומד בחייו ימיו ואינו כועס ואינו
משתכר ואינו מעביר על מדותיו ודמיונו כנחת עם הכניוה
וכל היודע וזהו כי ומשמרו בטהרה אהוב מלמעלה ונחמד
מלמטה ודימתו כמטלה על הכניוה והלמודו מתקיים בידו
ונחל שני עולמים העולם הזה והעולם הבא
משפט שאר השמות הקדושים כלם כי אין הטעם בבואם אלא
להשיג בהם שלש מעלות הנקראות אצלנו שלש סעודות
הנורעות מסוד היום היום שני ודמיון משה אמליו היום
כי שבת היום ליהיה היום לא תמצאוהו בשנה" וסוד המין

הוא סוד המזל והטל יורד והמן עליו והוא שכבת העל
 וכן עתה הנה להחיות המתים כי החיים ירעו שימור
 והמתים אינם ירעו ממנו " וכל השמות הטובים
 יפוזו בספר זה כעל כל אחר כפי מה שהם בקלות דמיונות
 הגדולות והמזל כפרש בחלה השם המדויק לפי רוב אותיותיו
 והסוד המלי בן הפרטי העל ממונו והוא שם בן שבעים ושנים
 תיבות שכל עליו הנה אנוכי בן אדיר בעל הענין בעבור ושמע
 העם ברכי עמך וגם בן יחזקאל לעולם וכן עמך על שם זה
 שמו לעולם וזה זכרי לדר ר' (המנון על זה משה ידבר
 והמלהים יענגו בקל" וסודו שם הרבני והס רבני השם
 כי ידבר הוא יר' והלהים יהיה מלא (התרגום מעורר ואומ
 וכן קדם ל' מהענין ליה בקל" והנה בקל בקולו של משה
 וכן הוא קול השם טקול המדבר המדבר כי התשובה והמענה
 על שאלת הנביא השומע שיה בקול דממה דקה בתחלה ומתגברת
 והולכת תמיד כמו שהתבאר בסוד הנבואות "

נבחר שם מעשר רב מבסר

ומזהב חן טוב

מגל עז שם יהיה בן ירוץ

צדיק ונשגב

חמדת האמונה הישראלית היא שהשם יתעל ברא הכל והוציא
 מאין ליש כשגדרה ידיעת חכמתו ית' בראונו הקדוש המעיד
 אשר לא ישתנה בפניו מופתו השני ולא יתרחק בשום רמי
 וכל בראונו הרבה על כל פנים והוא לבן בלתי רבוי כל
 ואמנם ייחורו חזק מזה לבדו בשום צד המלא
 כי אין מכל בראונו בעינינו ובהחמדתו מי שיכול להשיג
 חמדת ייחורו וקל וחומר שיה יוסף האדם לרעת מהות עצמו
 ית' מכל הכלית השגות הנביאים והחכמים והפילוסופים
 להרחיק ממנו יתעלה כל המדות הגופיות המדומות הנחשבות
 בתחלת הרעות כמח הרמיון המתענה השכל הענושי והמכריח
 מכל השגות דמיות והנה כל הנביאים והחכמים וגם הפילוסופים
 בראו מהות ציור הדמיונות ותכלית השגותם ואמרו שהציור
 הדמיוני הוא גופני מזה (מופס זה לא יוכל לצייר דבר מן הד
 הדברים המושכלים כי אם כשהפכו עט השגותיו צורות גשמיות

ועל כי אפי' הנביא בעת השינוי הרב והנפשו הנשפעת מהשם ית
באמצעות השכל הפועל באדם על פי צרכיו האותיות הנחשבות
בלבבות אי אפשר שלא להיות מה שהשינוי נדרש צורך מרבה ברוב
כמו הנביא מפני מיציות הנח המדמה שבו אבל הנביא יודע כי
בדמיון שזה הצורך המתממה לו בהשגתו בעת הנבואה אין לו מ
מיציות גופת כל אלה הוא דבר שכלי כל דוחק והתגשס הוא
אילו בעת השגתו מפני היות הנביא צורך משיכיל האמת בשכל
הרוחני היורד לפעל בעת ההיא
וידוע שהנחט ערתי ישראל קהל יי יודעים בדמיון שהשם ית
דיע צורך ולא כח כגוף וגם לא יתגשס לעולם אבל שפע בורח
אמיני דחר גופת והוא הכלואר בעת נבואת הנביא גם מלאכי
השם העליונים שהם השכלים הנפרדים מכל חומר המיוחסים
לרוחנים וגם נפשות חסדי האומות ונפשות צדיקי ישראל
אינם גופים ולא נחות בגופים אבל הם כלם שכלים נפרדים למ
ונפש כל איש ואיש ממנו הוזה לעולם הבא היא משגת
עצמה ומשגת הנפשות כלן כי היא דבר דחר עמך מידר עצם
הוזה ומכרת השם הפועל בה אשר הוא הסבה הראשונה
הקדושה לקיומה ולמצוינותה ויודעת השכלים הנפרדים כלם
במצוינותם ומשיכיל מיציות הכוהה יתע אשר ברוך הכל
לכבודו אבל הינה מוכרת רב גופתו מל וגם הינה יכולה להכיל
במצומה מהסבה הראשונה העליונה כי אם מיציות לבר
אבל מהיה לא וגם משאר השכלים של מעלה ממנה אינה משגת
מהם כי אם מיציות דבר אבל משגת גם כן הברל מעלת מי
מיציות השכלים זה מזה ומשגת הברל מעלת כל נפש זו מזו ו

ויודעת שכל נפש שהשיגה יותר מחברתה נהנת מזו השמחה
יותר מחברתה ושמחה גם כן שמחת הנחה שאין חברתה יכולה
להשיג שמחת הנחתה ולא תענוגה ולפיכך נאמר בקבלה
שהקבה עושה לכל צדיק וצדיק חופה הראויה לו ונתן לו הנח
הראוי לו לפי מעשיו והמעשה הגדול שבכל המעשים הוא
לעשות נפשות כמו שיש בסוד וזה הנפש אשר עשו בחק כי כן
השם עשה את האדם ישר ברמות אלהים עשה אותו וזה המ
המעשה הוא אצלנו תבליה המעשים הטובים כלם ועל כן חייב
כל משיכיל לעשות נפשות יותר ממה שהיא חייב לעשות גופת
שגם חייב עשית גופים אין תבליה כי אם לעשות נפשות וכבר
ידמה האדם לעושהו עכן אמר הנביא עה על ענן מעשה השם
כי יוח מלפני יענה ונשימות דע עשיות

ועל כן

חייב כל משיכיל אשר השיג דבר מההש
מההשגות השכליות למסור מהם קבולות
אמיתיות כפי מה שהשיג וכפי מון למי שיראה לו שהיו מכין
לל עצמו ההכנה הראויה להכין בה ולא יהיה מקנה מקבלים
אם הם ראויים לקבל שכן אמר חכמי דל בכל אדם מיתקנ חוץ
מכע ובלמידו וגם ראוי למשיכיל לשמור עצמו במסירת הקבלות
האלהיות שימסרם מעט מעט כדי שלא תבולל בהם השומע
כי סתרי עניות וסתרי כדאשית וסתרי מרכבה הם עליונים מ
מאר וממנם סתרי כדאשית שהם חכמים הטבע וסתרי מרכבה
שהם חכמים דלות הם מעשים אלהים ואין כל רעת ורעת מן ה
הרעות האנושיות יכולה להשיגם ועל כן ראוי להסירם מן ההמון
הנמשך אחר משיכיל הזמן כי אי אפשר להשיגם דא אחר למוד

יח

עלם

רב והשומר לזה חזקה בחכמה וכעין גרול בספריה והתבדלות
 רבה עם חנשי האמות והפירות חנשי הפירות
 וכשימנח חיש רורש החכמה ראוי גם כן למסרה לו ולא יעזבה
 האדם למוח עמו במוחו אבל ישפיעה על זולתו כפי ימלחו במה
 זו על פה וזמנם סתרי עריות הם ענינים תוריים
 ופולסופים לא השיגם מאשר הם וגם לא קראום בשם זה
 אבל התורה האמתית המושלמת כל חסר הורשתנו רב זה וזמננו
 שגם הם רב כולל ראשית ומרכבה הנה נרדע לנו סודם בפרט
 התורה מסור אדם וחיה שהם בכל אדם ברמין החמור והנכרה
 שהם ראשית והתחלה לכל מעשה בראשית וכן אדם הראשון
 ברמין הצורה וחיה אשה הברואה מבלעו שהיה אמו עליה
 עולם מעצמי וכשר מבשרי וזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה
 זאת ולא אמר כי ממנו לקחה זאת אבל באמרו מאיש הורה
 עליו שאדם נקרא איש ועל כן נאמר על קץ הנולד כשני הנולד
 הנכבדים הראשונים שבמין האנושי קטני איש זה י
 וכן סמל גם נע אדם גם נע איש ועוד נקראו בני אדם כנשי
 איש גם כל אחד ממנו נקרא אדם ונקרא איש ונקרא חנשי
 כמין שכל מה אדם ותרגמו וכן אנוש ותחשבו ונאמר מה אנוש
 כי תזכרו וכן אדם כי תפקדו הנה התבאר מהכתובים
 סך שם אדם ושם איש ושם חנשי שכל אחד מהם הנה שם למין
 ואיש ורע כי איש כלשון יין הוא אחר ותרגום איש
 אנוש ואחר כלשון יין אנוש גם כן אנוש הכל אחר ונקראו
 בתורה אדם וחיה בשם אדם שכל יקראו את שמוס אדם כי
 הכראים וסתרי עריות הם כיות נחש על חיה שהיה הנזרה

4
 והוא המעיל בה וזהו מה ישראל ששמרו על הר סיני פסקה זה המעיל
 ביום טלח עמרו על הר סיני לא פסקה זה המעיל וזה הענין הגדול
 הנכבד אינו יסיר פחש כי הוא מבוחר למשפילים כי התורה היא
 סבת חיי העולם הבא באמרונו על ברבנות האחרונה ולחיי עולם
 נעשה במוכנו וגם מה יתבאר עור ויטע יי להם כן בערך מ
 מקדם וגם סור עץ החיים ובין הרעת הנטועים כן והמורה
 האמתית היא סבת הפסקת זהות החוש ממנו והנה נאמר במדרש
 כיון שנבראת אשה נברא שטן עמה ונאמר עור שסמל איש הנה
 השטן הנה הדוכב על החוש והנה המשיח את האשה ושיעורו
 כשיעור גולם שהוא גמול נשוא מישח כבר והוא רב מפתה הכח
 השכלי האנושי טרם יצאתו לפעל ומונעו מהשגת האמת ע
 שיהיה נמשך אחר הכח והכל וישוב לתהו ובהו שהיה
 החשך וההכל כי מהכל בא ובחשך ילך ובחשך שמן יכסה אימנם
 המושכל האמת אשר הנה האדם באמת לא יתפתה אחר דעת הדי
 האשה המופתה מהנחש הנטור והורג בסם המות שבפיהו אמר
 ימשך תמיד אחרי מינות השם המטפיע עליו השכל ויחל מה
 שיחיהו ולא יאכל מה שימיהו ויפיר עץ החיים הנטוע בערך הקץ
 הנטוע בערך על פי יי להם מקדם והנה עץ החיים הנה חיי ח
 העצם הקדמון והם חיי מעלה ומוטה וסורו כח קץ העולם והמשיל
 ידוע אבל ג' מטרידו שלל אותיות הקד' וכן נאמר על התורה עץ
 חיים היא למחזיקים בה ותמכה מאשר אמנם מאשר בג' מטר
 ישלל שגין אמה מחזקת בתורה כמונו של וסר ישראל שכל
 הפועל והוא בג' מטר רוחה ונאמר נאמר אבל מאשר בג' מטר עור
 המינות כלומר שהם תומכי התורה וכן בתי התורה והמורה אשר

כעבמי יהורבתי כינר מיצה ומהא אור ודרך חיים הנכחות מיסר
 וישכן מיקדם לכן ערך זה הכרבים ודית להט הרב המיתפמרת
 לשמר זה דרך ערך החיים ועתה פן ישלח ויו נלקח גם מיצח
 החיים ויכל וחי העלם ומן הגן תביר העהרות הר היצאים מ
 מהנהר המיוחד היצא מערך להטקות זה הגן ומשם יפרד והיה
 לדרכה ראשית והנה דעה נראה כי סור הגן הוא דבר שט
 צמחים כל מיני צמח וסור צמח תרעבו מן צמח צריך ומן
 מצמח יטועה והצמח מורה על חוש ענני חוש מהנהגל בחור
 בחושין כחילועת המצמחות שתולדותיהם פירות חרשים
 כל שנה פן שכלי מע חרש הם בצמח המתחדש בשולם והנהגה
 כגן שהיה בעל הצמחים והנפש ערך שהיה בעלת הענוגים והנהג
 נטועה והסודן ערך ערנגן גם ערנגן שהנבונה שורה
 על פי ערנגן והיה כנגן המנגן ומליטע וזימם גם כערן מ
 מיקדם סור יורה לך אמתת טס המפורש זה

וזה טס מפרש והוא ראשית
 לכל חסדות והתחלה לכל
 הנבראים טס עליונה והחתונות
 וסודו וסר נקבה בראם ארס ויחודה

וְהָיָה יוֹדֵעַ לִפְנֵי ה' אֱלֹהֵי אִשְׂרָאֵל
 מִן הַיּוֹדֵעַ לִפְנֵי ה' אֱלֹהֵי אִשְׂרָאֵל
 וְהָיָה יוֹדֵעַ לִפְנֵי ה' אֱלֹהֵי אִשְׂרָאֵל
 וְהָיָה יוֹדֵעַ לִפְנֵי ה' אֱלֹהֵי אִשְׂרָאֵל
 וְהָיָה יוֹדֵעַ לִפְנֵי ה' אֱלֹהֵי אִשְׂרָאֵל

וְשֵׁם ה' אֱלֹהֵינוּ.

כפי הקבלה וידוע
בלגול חכמה
מדות דמי
השיח

שלח יד כבוד
ירח נכח
מרומים העין
וכשר שרה יין
היה שש בזה
יחידת לבנה
משול על יסודות
ורכב בחירות
כרי לב מצליח
כיד הא חביו
וגוה עז מצוה
מזוהס כזה
רצוה להמיה
ויעץ בתחמיה
שאל יצר ורתי
מבקש המיה
יסחיס לשון יח
והק ירע
המין שח תחיה
מרגל כדירה
הוד הכחירה
וכה גבורה
היוגה מפלש
רכב עב משלש

להשיג נכחיה
תחיה כמיו רש
ולב רס תזין
עסיוו כמורש
כחור זיו שמינה
כגט זה תגורש
יהגר עמדות
כחכס וחרש
כר יח כעצמו
ועגוע ונשרש
כידר שמי רע
ונקפא ונקרש
היה מיומיה
ורעח וירע
אשר על עשרו
והקר וררש
כפיו שח ונכח
ושקט וחרש
כשם יח ותחיה
ככל עיר ומקדש
תגלה בתורה
כחכמה יפודש
כדפד וחלש
כשם המפורש

וזהו שם בן עב

אותיות

ויוצא כן ויסע ישר ומן ויבא
הפוך ומן ויש ישר וסימון
י"ה יו"ד וסוד חור העולם
כל' וזה סודו הראשון

והו	ילי	סיט	עלמ	מהש	ללה	אבא	כהת
הזי	אלד	לאו	ההע	יול	מבה	הרי	הקמ
לאו	כלי	לוד	פהל	גלב	י"י	מלה	חהו
נעה	האא	ירת	שזאה	ריי	אומ	לכב	ושזר
יחו	להח	בוק	מצר	אני	חעמ	רהע	יין
ההה	מיב	ורל	ילה	סאל	ערר	עשל	מיה
והו	רני	החש	עממו	נבא	גית	מבה	פרי
נממו	ייל	הרח	מצר	ומכ	יהה	ענו	מחי
דמב	מנח	איע	חכר	דאה	יכמ	היי	מומ

לך זה השם הנכבד כהנח כפודש

וראו בשמו הוא וזה רחוב קראוהו ישראל וזה קיד וזה שר
יחד כבוד שוקדים נצח ישראל נקוד כפי אביע ייחודו
יחיד נסגב אסלדו ידעת מחשבת וטוחי הלא יצרת ארח
כפר סלח צלחנינו מי כמוד אהינו מפארים בשמך ובאמרים
כריתד לער טומרים העמר סגורינו ראטים אמין שמך
מקדיטים ואם פשענו יריבוננו וזכר ודורינו אהנו
פשענו יחיד אליך כפר הוא הילולך וצוי פדויך רחם
ירושלים עיר נחם במא הבטחתה המוציך הלום ירימו
אחינד יום מוטמן והגלה צר בנינד העלה טיור יסלסל
יוצני גהילת ישע אסלד לל י"ה היה ויהיה הוזה
הדור והיק אלד הישיה אהים לברד הוא הנשיא מלכותו
יביו יפיו בכל חשק רעותו קר הדור ישועת המוצי
אוחיל לראות שם דינד יטיניי א דעת י"ה יומם ואמין
חבלד זכולד קורבם ין צלי יוטבא

זאת הסלחה חיסדה בשם הנכבד

והטלח היוען מויהי נסגב ונא ונא

הוא הלהים יהיה לו שדי וזריר וחזק

עבדך

ונשיתכללה ביוזרי לפרט אלו הפסוקים יאמר קורם כי שם
י אקרא וגו' יהי שם י מבדך מהולל שם י המזכרים
אה י אל דמי לבם אל התנו דומיו לך מגדל עון שם י וגו'
כז צרינו ננח ובשמך גבוש קדמינו יהלל אה שם י כי נע
נשגב שמו לברו אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם י

אחינו גזכיר

סליך

י
י
י

עירך

מצורה כראוי והוא הצורה הראשון וממנו ייבד
 בארבע צורות שם המיוחד מן מדרגו ואחריו
 מהות ואחריו המין ומגלגליו יבאיו מפלאות
 המים רעש והיוצא לגלגל כשורה על כל פנים
 רוח הקדש לנשמה או טעם חכמה נשפע עליו
 להורות לשכל אמת המצויות פתאם אבל צריך
 שיהיה המגלגל חכם ומבין מרעמו מפני שאם
 יהיו מוסרין לו ראשי פרקים מן השמים שיבין
 הוד סוף הכונה בה וידגש במעט דמיון כי טבע
 האדם לגדל שיבין מה שישכילון במשלים ובשתוק
 שמות ובצורות דומות ובטריקון ובג' מטריות
 כאלה

רע

שם כן ארבע צורות

י ה ר ז

זה השם הנכבד והנורא הוא מוריד לנו מצויות העצם הנקרא
 ספס ראשונה לכל נמצא אשר הוא מחויב המצויות בבחינת
 עינינו ומאמתת חיוב מצויותו נמצא כל נברא ברמתו וכיצתו
 כשגורה חכמת רצונו יתע' וממנו נגזר גם כן שם לזה עשרה
 אותיות זה י"ד שנים עשרה תיבות וזה צירופם "

יהוה	יהו	יהה
הוה	היה	היהו
והה	והה	והה
היהן	היה	ההו

אלה השמות החיובי לפי צירופם מן השם המיוחד ושרש י
 יריעת הוראתם מכבדמר מן השמות אשר נכתוב אחר זה "

וזהו צירוף השמות
 והוא המורה על
 השם המיוחד
 והוא המורה על
 השם המיוחד

וזהו שם בן מב

אותיות

א ב ג י ת צ
ק ר ע ש ט נ
ז ג ר י כ ש
כ ט ר צ ת ג
ח ק ב ט נ ע
י ג ל פ ז ק
ש ק ו צ י ת

זה השם קדוש ומקודש והוא נורע מזכרופו
וגם ייבדו מן הפסוק הראשון שבמורה והוא מן
ב של בראשית ער ב של ברו וידוע שכל
המורה כלה שמותיו של הקב"ה וזה מופת
נור"י מושכל למקובל

ברוך

ברכה

הוא

ברכה

הוא

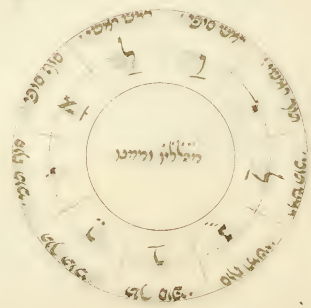
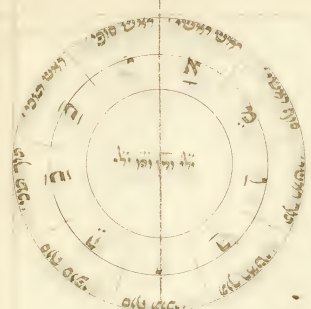

ברכה
ט

ברכה
י

וועג פון דער
סוף חסד
סוף חסד
סוף חסד
סוף חסד
סוף חסד
סוף חסד
סוף חסד

וועג פון דער
סוף חסד
סוף חסד
סוף חסד
סוף חסד
סוף חסד
סוף חסד
סוף חסד

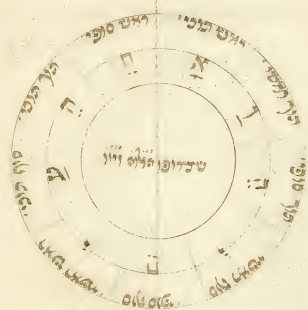

ק
י
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
כ
ל
מ
נ
ס
ע
פ
צ
ק
ר
ש
ת

ק
י
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
כ
ל
מ
נ
ס
ע
פ
צ
ק
ר
ש
ת

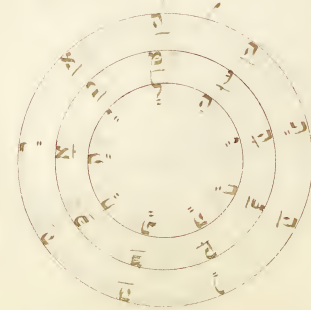
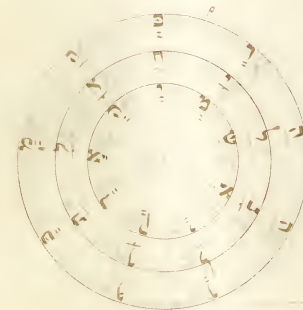
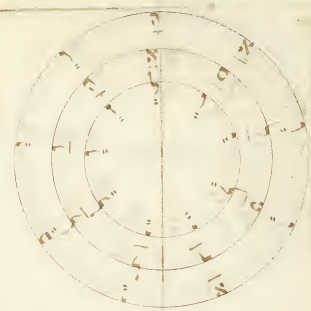
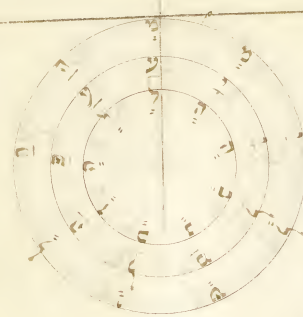

ביתם
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
כ
ל

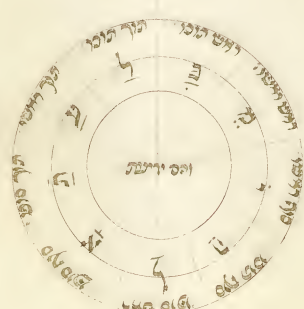
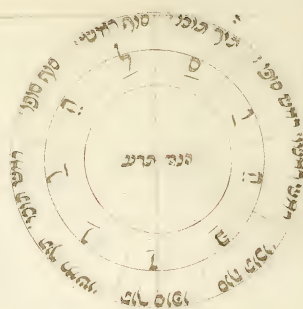
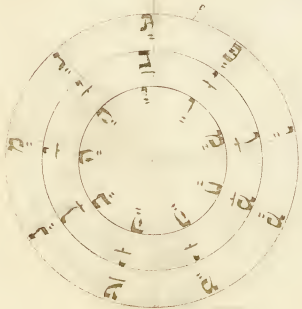
ביתם
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
כ
ל

ט
ז
ב
ה

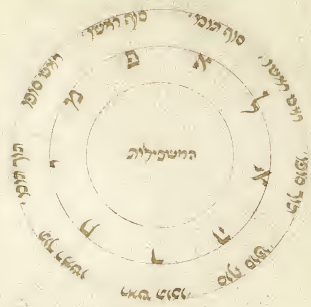

בה"ב

二

三

2

ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
כ
ל
מ
נ
ס
ע
פ
צ
ק
ר
ש
ת

ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
כ
ל
מ
נ
ס
ע
פ
צ
ק
ר
ש
ת

בנים

בנים

ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
כ
ל

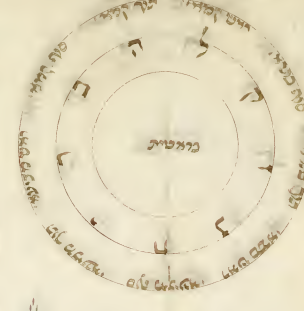
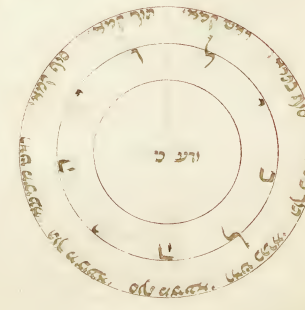

ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
כ
ל

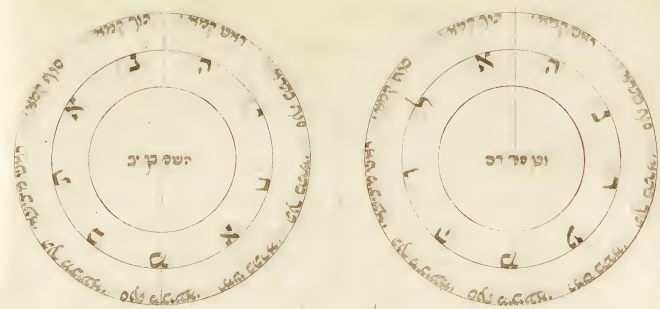

ה' =
 ט =
 כהן =

ה' =
 ט =
 כהן =

כז
כח
כט
ל

דע כי אלה הזמורה כלן אשר הם מפורסם בה פנים
הסודות שלש אבותיה אלה שמהם יושג למעשה
חיי השלם הבא ועל כן נקרא זה הספר הזה חיי השלם
הבא הנה טורע נקבלה עמאיה להיות הוריה שבע
החכם המשכל מצד אלה עם אלה ישיב עליו שפיר
רוח הקודש וזהו לך האות. ׀ ענין באותיות הקדוש
האל באותיות ובאיות ובערך אותן מה שבראש עם הסוף
ומה שבסוף עם הראש ומה שבתוך עם הראש ומה שבתוך
עם התוך ומה שבסוף עם התוך ומה שבתוך עם הסוף
וכן הענין כלל לפי זה הדרך יתגלגל כל המעשרות שם ואחור
ממנו הם רבים ויחלל מנה וימחר שור ויגלגל ענין. ׀
ער שיהיה נקי מאד במלכות הערופים זה כזה ויערך לו
זה כן שיהיה נקי מאד בסודי הנה ובמחמרים משיכר
מה שיחלל לו קלגל הענין ויהעשר למי מחמרים
הענין השכל הלאי הנבואי ויחלל מה שיעלה לו מן הענין
בהכבודותו בהחש עליו פור ויערה ויעשרו שערות
ראשו ויזעזעש איבריו. ׀ ואחר כך אם יזכה הנבוא
עליו רוח ליהם חיים ונחם עליו רוח יהיה רוח חכמה
וכמה רוח שעה ונבונה רוח רעב ויראה יבור ויראה
לו כאלו משחו כל אדם מאדו וער קלגל בשמן המשחה
ויהיה חיים יהיה ושלמות ויקרא מלאך הלהים ויכונה
שמו כזה רב והוא שר אשר כענה מעשרון שר הפנים
זה המעשה מרגלגל בעל ומעלה. ׀

ה

פירותיה ששמים שש אילגן עץ ונעמח במוכ עץ
 החיים ועלן ברע כי המערה המיונה אכרבה עולה
 במזכרה ספר שהוא מורה סוף רען ראש ומעורב השם
 הנבחר מה ברע עקר השפע הרוחני השכל הנבואי
 האלהי השפע עליון ׀ אלה הם מערכות השם
 המפות ורובן ומהלך אומותיו לפי סוד ציונים ולפי
 ענין הזכרה כל אלה ואור מכל בה נבחר וכן ע אומות
 הכיב ואלה הם דרכי הצב השעשע העליונים חומר
 לכל פעל העפעל מחמו ששני חלקי טבעי הדברים הנב
 העבראים כי וזהו דרך הזכרה בנקוד אומותיו ונבא
 כל דבר ודבר על כוונתו ורע כי שכל כי ישראל הירד
 אה יהיה חייב להזכירו לבבנו כל הידוע זה השם
 המפורש ׀ ומשמרו בטורה ומזכירו לבבנו כי אה
 יהיה לאהיו לבנו הוא אהוב מלמעלה ונחמד מלמטה
 וכלמדותו מהקיים בידו ונחמד שש עלמים השלה הזה
 והשלה הבא ועליו נאמר וראו כל עמי הארץ כי שם יהיו
 עקרא עקר ויראו מנח אכל הזכר בעצמך בער
 ההזכרה שלא השנה כי איה ממקומה כי ישנה האבר
 העברא באיה ההיא ממקום בריה מלכות כי מה
 שהשמי ׀ רע כי יש בארץ ג ששעם נבואים
 כך אומר אהש מיתורפועם יהו וזה מלכי אש ורוח
 ומים והנה ראש נבוא מואש כך יגורו שלוש כנף
 עזק אש ונשן ממים כך יגורו מים כנף סער

ין

מים ומה מרוח כנף המך רוח וראש כי מוכה
 והמים כי זכור והרוח מכרע כנפים ומרה שלמעלה
 קשה שלמטה רפה הפכי המדות כפי הקבלה גלגול
 חסמה מרה השם ׀

הזכר מחר מחר מאר כאשר
 הזכירך אכונתך מן האש שלא השרף כי נמן המים שלא
 בעובע כהם ומן הרוח שלא יזיקך אשר לא השחמם
 כנףא ׀ כל המשחמש שם המפות בנור
 מיתרבי שנינו עבר על מיתב השם רק שמוש השם הזה
 הוא ראוי לבייתו לבבנו לבר כמו שאמר על סודו העבא
 כל הנקרא בשמי לבבנו בראשנו יגורו ארץ
 ששיתו ועל זה הודיע השם יהעלה לביאיו ענין שמו
 בשלש ררכי בריאה השמים והארץ והאדם
 ורע כי האדם הנבחר במין הוא איה ישראל איה השם
 כי חלק יהיה עמו והנבחר בישראל הוא הלוי והנבחר
 שכלים הוא הכהן והנבחר שבכרסם הוא המשיח
 והמשיח הוא הכהן הגדול מאמיו והוא הידוע איה השם
 ומבחר כי איה ישראל בשם המפות סברבו במקדש
 ונבטיו במריה על פי הקבלה ׀
 והדרך האלהי הוא שלש כנופה מיתורפ בעשרה
 ציורפים חמש כנף חמש על דרך ודרך מורה על שם
 המפות כולל שלם ׀ ואמה הדרכים
 החמשה יצאיים מן החמשה וחמשה מהם מוכנס אכל

יורען

א

ב

ג

ד

ה

ו

ז

הם נזכרים בעקור אחר לבן מוכן עי' מה שהם מעקרים
 ויחזיק הכונה להזכירו לשמור פני מהעשה בשם
 אורח מאוחרותו כן יבא לי' סכנה מתוך עשורת עי' מה
 שאכתוב בעולמו ורץ פירוש " דע בעי' שהשם
 העבד והטורח הזה הוא שם כן ע"ב אורחיה לבן
 פסוק ופסוק מן ה' פסוקים שם ע"ב אורחיה
 הנה אם כן עולה לבן יחזיק ר"ן אורחיה וסוד הוא בה'
 י"ה ו"ה יר"ה ו"ה פירוש ענין הסוד הזה
 ה' י"ה ו"ה ה' פעמים ר' ה' פעמים י' ה' פעמים נ' ה' פעמים
 עולה הכל א"ב ונהנה הכל משה פעמים י"ה שלם
 ואלה משה מוכנים ועוד משה אחרים בלתי מוכנים הרי
 א"ב א"ב כפול שהם שני מעטות לשם ר"ן
 ועל כן נקראו שני הקדש יחשלה לרמז ו הנחסר משה
 י"ה שלם עשור מעטות אל' שהם מתקללות
 ונהנה פעמים ר"ן סוד בלתי נסופי הכונה שלפ"י אשר
 בלתי נסופי סוד סוד סוד רמז ואש לפי יחזקיה הכ
 שפ"ר " ועל זה רמז השם בנורה באמרו שפ"ר
 דם האדם באדם רמז ושפ"ר כי בלתי אלהים ששה ארת
 האדם מהאדם " וזה לבן הוא מפע שפ"ר
 באמה שאם אדם מזכיר את השם באמה החקוקה בכל
 אבר ואבר ומזכירו העלמקם בלתי רעבה האור
 ואם היה המזכיר את האור טובה בקריאת האור על
 האבר אשר בראש אדם הקורא חס ושלום

ח
ט
י
יא
יב
יד
יז
יט
יך
יך

החלק

ס"ו
החלק

היה האבר ההוא מחלק מקומו ומשנה טעמו מיד והיה נזק
 בעורה אחרת והיה האדם נעזר על מות
 ועל כן נחשב שם והוא במלת מות נר' להזכיר על קברו
 ועב סודו אלהים אשר הוא ר"ן על זה הענין האלהי העבד
 והטורח " ועל כן המשתל השמר מן הטענה
 כולא יזכירו אל' אחר הייחוס כן מאד מאד בחילופי
 הייחוסים וכל זכיון האלהיים " וזהו הדבר
 המעלה היא בהחלטה מעשית כשפ"ב ואחר כך עוד
 מהבדל ועלה ופועלה באיש שפ"ב עבד
 מעלה מן הראשון ועוד מהבדל ומהעלה ומשפיע באיש
 חס הקודש ועוד מהעלה ומביא באיש רוח נבואה
 ואמנם מי שרצה שזמרו ממנו ענה ההזכרה ימור
 כנשיקה ועל זה אמר ר' עקיבה שיצאה שזמרו באחר
 כמו שפ"י יצאה ברכו " ועל זה נאמר אשכנח
 ישראל מי כמוך עם נשע ביה מן עזרן ואשר מרוב
 אדונך ויסתמו אויבך לך ואהר' על כמוהו רחמן

זה השם המפורס מהמשרה השנה אשר סבבו וסבר
 הרמזים מן יוסף ויבא י"ט שם וה' " וכן
 וה' י"ט מיעור יצא שם האלהי ויערבו שם האלהי יצא
 חזק יחפזו ה' א"ו ומיעור ה' א"ו יצא זה והוא
 ה' " מהל' ויממט יצא שם ה' ויב
 ויממט שם יצא שם סל' וזכ"ר ויממט יצא שם שם

י
יט
כ
כא
כב
כג
כד
ה
ז
א

איה לבן מושך וישלך שם קבלה בשלם וזאת היתה
ומן החמה לה מיר רבן ורבי הקבלה לך
ואיך יצא להערה אחת אחרי זאת הסעודה בזה הפ'
הפירוש שממנו רבן סוף הוציא ושלחן ערוך משנה
להשיג השם

הנה הדע כי הנביאים לא יתכן להם שיהיו חתומים
כלה מחשבה שכלה ודרך הנבואה היא הדרך
המועילה שלכל המעלות " " האמשינה ומזה
הספר רבן לרבי הנבואה ואיטוב ומתוכם ואמרת
מיצאותם ועל זה איננו להביא לך בזה הפירוש הספר
סוד השם המפורש " כאשר הוא מיוחד ומטוה
ומפורש ער שלא תסתכן בזה ואמרת " וכן יצא
שאפשר לך כנגדן הענינים הטללים וידיעה עשית " "
והם ידיעה השם בכל מה שאפשר לו לרעה מינה ולפני
בברכה והשגחתו בטע אדם איך היא בשלם הוא יורה היא
לעולם הבא " ויעיר להוידען דבן סוף ז"ל
דרך מן הורסים מצינו אמרה הענין כלל כאשר הוא וברור
ממנו הרבולה האחרון שבער נבואה " וברור
הענין מהורסים כלל הוא דרך התיקון להגיע אל מעלת
הנביאים בו ואם אמרה מכלל אלהי הנבואה הנבואה
באמרה " הענין להשקל מנחמה ער שברר
ממנה אמרה מצינו האדם וממנו מתוך ספרי החזק
המנחמה טעמה קצן ספר יצירה וספר החיבור " "

כר

א

ב

ג

ד

ה

ו

ז

שהם מקבלי רבונותם וזו מספרי הפירוסים האמורים
מהם שהם יסודותם מקובלים מהאמרה ויעיר אחר
שהענין בספרות המורכב ובספרי הרבנה

זין ספק כי הנבואה הלאה זקנה במיניו אמרה מצינו
האדם משפ שמהם מכל המציאות להיוות נמצא בשלם
יעזרה מלוקה " וזמון באמרה מצינו אצל
המציאות כלל נחלק לשלשה חלקים הנקראים שלשה
שלמים והם שלם האדם השלם הנבואה מזה " "
המתן נהיה מהן שבו נכון הוא שבה זרע אדם והנכס
מאורע יסודות באמר והנה הוא גלם כלל שם יורה " "
מיה והדעת לרוב כי יורה נפירה ונבואה לו משלם
האמריע נאמר זה הדע מהיה השם ומהיה הקץ והדעת
ער האדם הזה " " לפי הנבואה האלהיה לרוב
שפע שלם על השם להמלה ולהעששה על כל משה
הקץ המורכב ממנה נגם על הנבואה ששנים המושלם
כלל " " שאם הבינה מה שאפשר להבין לפי
טעמה אחרי דעה ההשגה בבחיורה תחול גמול עליו
אלהי עליה נאם תהפך ההפך שלה הטובה " "
והקץ שמש לשמה העליונה והשמה נבואה לעבור
מה קונה ולהבין ואם לא השם עתה לה דעה נבואה
לא הייתה ראוייה לשמש ולגמול " על כן עתה
לפי השק הנראה נמצא חקים ומשפטים יצריקם להווי
לפי הכלל האמשינה ומהנבואה בכלל וספרו והוידען

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז

א
נ
כ

אלה הורכים העלמים לבא אשר סברה כשאלם
היוצאים מהם העבר והעורא להוזה ולשכח
ולפאר שמוי העלה כהנה שכלה וכהנה חלילה וכדומה
עבאיה קל עלן מאר מאר אס רעין כס בעין שלם
לשגף מהם השפע העלון " עב המפרחום שמסרה כן
מהם כדומה השם ובהנה עשור מה שחיי לן לעשו
לעשות מעשין יחוק האוהיה וכלה ויחוק הכוהים
וכהפכום וחסון צמחיהויה וטריקן שלהם
ועין הפלג סברה " כי נהריהם וביס אין רין
להם רק השפע העבוי שפע מהם למי שיוע לקור
ורסו העלומם ומפע שאוכל להורין שכל להנה הוא
אס החסידה כהחפסה והעשה מה שהשפע ממנה
אכתוב לן כל הורכים אשר אבה יצר " אלהם על כל
פסד והנה מלה לן שלא תוכל לקבל השפע חלשיהם
כזה עשין " ועה אהל ללול לן כל העשיר באמת
כיוצר מפרס לכל חסיד ירא ליהם שלם כשלמות האש
עשכל האלי ומהם רע כ אט הוא המכור הע "

ובהנה

ה
ל
א
ה

כע הורה אל השם ומינה השפן חר " ועורק ופסל
כי הורה ללה הוא עכלה ככ אוהיה אלה " אס דה הן
זח טי כל חס סע פס קר שר " והסוס החשון הוא
הישר והוא זה " הש רק יע עב עם לב יט חז וי ד-7
כא " השע הוא לקיחה איה ואשון וחוסר
עב איה אחרון ולהקרב החוקים ער שיגע החסר לשון
שע אוהיה האמטורה כדומה ז " אס כד דק חס וס
זע חס טי ימ כל " הנה חלה כל שהיה באמטורה החסר
הראשון שבה עבה כהערה להיות כסון וכן יקרא לכל
שאר הכפסס המהפסס ויועל לכל טעל ועב הבורר
שהורה היא באמה לכה עין מייס כלום אוהיה הקדש
וכן הוא כמטריא מנהלגלג ואמם ככ אוהיה הקדש
כמטריא נהר וזהו סור ונהר יינא מעין להקדש אס הן
כלום האמה הן עין שהוא סור וישר אס הן שהוא " כגון
דח הקדש ועה קדוהו כן וס אוהיה הקדש ינא להקדש
דח הקדש ואמם ינא להקדש כי העב הינא להקדש
הן כל מקדס הוא ינא לרה מוזה וכדומה לעמיהם
עפע מטייל כס כמטייל יורה כדומה וכאוחו הסר
הטעם שמייל כס ינא כס כד "

ה
ש
כ
א

כן למורה ולרסנה בחיבור ובפירור ובחלה העבר מחובר
ואחר כך מחבר לחלקים ובעבר הטבע הרץ הוא מחובר
בחלה והוא כלל דבר אחר מחובר יחד אינו עבר באמרה כ
שנמו והוא באמרה דמיון למור הכאשן ויחזקאל קדמו חופן
אמר וחכמים אמרו שהוא סגולתן והוא יסוד קדמון
ובאמרה הוא מקום הנהגה ושל כן אמת חכמים שהיה
בשמים ויגלגל בארץ וקושר סגרים לקושי כי קושי הוצר
קיומו והוא קושר סגרים לקיומו שאל לא היה קושר הסג
הסגרים ההם הוא היה נסמן אצל עם הסגרים קיומו
עמו רמז ומעט שהוא הכל לא נסמן כמשך גשם
לא יספר כי סגולתן כבמחשבה הנהגה ולא יספר ואינו הנה
קושי כבמחשבה וסוד לקושי האל אינו הנהגה ולא האל כן הנהגה
ואינם סגולתן פועל הנהגה הוא על פנים נפשו סגור
לחיים אחרים על פני שפוח לחיים נפשו אחר כלם
שאינם קדמונים לקדמונים כמו כן אנו קדמון לכל
ובאמרה הנהגה חלה לעצמה על וכן ענין עדים ופירור
שלטון נמשך יסוד והיה לאדם האדם והם אדם יסוד
יסודות שמהם אדם יסודות ובעולם נפש חכמה ונפש
ומסורה הכל על כל הנהגה ונהגה כעורה השם העבר פה וכן

ר
א
ו
ז

אנו כי זה השם נבחר נעזר מאד והוא יוצא מן השם
אנו ער ה' לא היה יד לך החשונה והם מה אומרה כח
במשן אדם וסימנך מה אדם והרעון ואינם שם השם
יוצא מן שמו עד אחר וכן כה אומרה ומעט נחמה הרי
שניהם מספרים אדם נחמה וכלם פ' עבר ע' אומרה וע'
לשונות ואולם הדרך הכאשן מיתרופס אינו כי אה ישראל
ומהגלגל מן ה' ה' אומרה כעורה מחמה שכירה ואולם
הדרך האמרה מיתרופס כעורה אחר והנהגה הכל מיתרופס
כעורה מוסן חונה סוד המוס אחר עין כעורה למשה
ושמו חלבים כי לחים הוא יה מלא ואינם יה
מלא הוא יור הא והוא יהוה וסוד אר נהור חזאמה
היו נאד ואינם חלבים הור מלא הוא דם סגור כי כן שם
יור הא ו הא דם נמשך דם לבי והוא חן לב וסוד
עבר ג' חכמה כל דם דם לב כי כח נבל חכמה
החלבים נמשך לב וחזק שניהם לחים ומעט שאין
למדה אברים אחרים קרובים למחשבות השמה ומעט
חלבים כמו חל השם נמשך שניהם השמה שורה כן השם ה
שורה עליהם והם שם עדים לשם יה שהוא נמשך ושהוא
לוח קדמון אחר כחש הקורא חלבים חלבים

חנה

ת
א
ב
ג

[illegible]

مجلس

ר צ א
ר
מ צ א

ובהפירס מהבן מהבן האחר ובהפירס כל אחר עד שיפלו
 עד ויפדו כל מהבן השני גם כן ויפלו להיות כלם יחד
 אף אחר שער שש שיעני כיה שלמה אבל המיר ירד שער
 שיעדוהו הבן ההוא לחבר שלו חתוה וכחולו וסמולו ולתפידם
 חמט " כלקיס עד שום כלל חלקים אל אשר חמט
 עיר הארס האשון שבמין וכינתו כינתו הארס אשר
 סבבו היה יורה האוהות בעצמה כמו שאנו יד " וזה כי
 האוהות כלם שהם כל עומה כלשונם שהיא לשון הקדש
 הם כלם " כמו אב אחר ואשון לכל היטור כמו שהם כלם
 אב ואשון מחסר מאיניהם וזה לכל הדור כי הם נבדלו
 הדור והיטור יור כזה אחר " והנה כל כל אוהות הארס
 שלהם אב " כי הם שש יור שאין דבר כלם שם אוהות
 כי אב יור מהבן לבא חמט לבא שם כלם היטור
 האוהות מהבן השני מן הארס שהם כינתו חמט שלמן
 וידע חמט על פי סוד ברור שם שר"י ברוך סודם לוי שהנה
 כוונתו חמט " באמת יהיה קצת ראשיהם דבר " וראשי הענף
 יקרו הוא סוד "

ה'תש"ח
ה'תש"ח

ואין הפוד
בלי טהי
אחיה
כמו

ת . ע
ב . ד

נאמין אומר חזק כי מיר חזק משמע קורה גם רב
 העבה ומל זה לבד להסן סורה כללית האומרת והפ
 והפוכה הם לשם עבורה השם לבד ומדבר עם המדע הוא
 האיש הדבק בשם לבד ועל זה הבין כי הענין האמיתי הוא
 אומרה כל היטוי וכל הדבור " כי יתר חשוב כי אב דר
 ינו ענין אחר והם פועלים כלב האדם יצור אחר והענין
 מוכן והוא כי אב הן הוא יעקב ועוד מולדס מבורר
 יעקב לפי שני האומנות והמוכן מהם ומור יעקב כי שם
 יעקב הוא שם ישראל ועוד מור יעקב כלל ממשכך
 יצויה " כי שם ישראל הוא שם יס לא שם ישראל אלא
 הוצאה ערה אדן ולכן העשעש במחירה בשיחוק הממשכ
 הדבריה כלל היתחור והעמחור וכלתחור ונמו שאלה
 יצויה ביה אפשה כן אלה יצויה ביה חמשה וברוחמה
 גם כן שם סורה וחמשה רבים " לביד עם עמורה
 נמשכה כלל עש ואם נבאחא במופיהם היצויה
 ההם השכלים ההם נאדו עולמיהם שלא נשכחו ולא
 יסונו מהלב אבל הם חסר ולא שלמו ישרמחו כלם
 ספק והיו כלם היו כסורה פרטי המופים ההנים הנפער
 והאמחורה כלן קימורה "

מ
ל
ה
א

בעתה כן יושלם כן לא יושלם כן האוהבה באהבה
מיתאובן ובהיות חבורה עם הבריות והספרים העשירים
אובן כן מושלם לעולם נעלה בעזרה הנשואה ש
המחיר השלם שקיומה המיר כלל של כן אהרן כן
אורח המר כן מאר כן בשם "הורח אשר ילגלג
אורה לקימה בעצב כפרטה אל הפך בה והפך בה עד
שקנים ברח' מה שראוי לקיומו חממה נעשה מה שאני
מיתה של כן כי היא מיר ואור ימיר ויחממה הבר כל מה
שאין ראוי לשלם לחיות בעצמות ואז "הנעלה מה דרס
ואז השלם "והרר אשר הרמק בה והרס בה כל ימיר
היה דרך הפסד האוהבה נעזרם והמון הכן נעשה נא
בהעבר אורה שחמה שלם והשחמה היא רעור עור לבן
לחיות הפסד והסבה נעזרם נעזרם רב והמרה "להפך
כמי שמהפך להחבור המהפכה לכל יר לעזרה חלמה
עם האלכס הסוכסס כי הדמיונים נעזרם המהפכה נעזרם
הנעלה העלרים מחמירר הרע הם היחמיר לקראת
המכון הנלה נמקפין אורה סמוחיתם ומכלכלם רע
בארם

סוף להנה

ש
מ
ש
ע

השלם העבור הזה בשן ארס וחמה שחממו נעממם לבן
לבוהם חסר משלם מהמשלה המוהיה להם לפי מיתא
מיתאובם נעשם הנה ירוע שחל אורש עור הקנה לבן
השם לשלם הפך המחירה לעולם היחמיר העין הנקרא כ
מייס כי אין "ספק כי המייס הם חכמה וכל פרי עין שפע
זימך נבואה משמע מקורש ועל הארס נאם נעבה כן שלם
ירן ולא נאם של מנה כן השלם ירה ואחמם ירן היא יור של
השם שהנא השלם הנאמן המחירה ועל כן המורה ילגלג
האוהבה "להפכה פסס נאמור בעזרה ילגלג ולקבר
מהם שגל לא נעם יהפסס הנלה לפי המזמן נירעל ש
עזמון מאר בההפכמה ער שיהיה בקי בהם הרס מאר
ואחרן משיע עזמון להפכר מה השם העבור באשר עזר
לפסס "ובהנעם להפכר השם לפי עזמון והנעם וילג
וילגלג ילגלג יור פעמים ואז יחמיר הוא בחכמה נא
נעממה החפון כן והרררר רען אחר ונעמלם נעמלם
רע מייס ולא מנה אל אכ יבא הוא להפך טעם השם
השם והטעם מוכנס

ר
ל
ה
א

לפך

טבע כי סוד המציאה האמתית הוא על כל שלשה דברים
ראשונים ומציאותם כאחד והסוד הראשון בעצמיתו כס
ש"י והם שלשה דברים יחד והסוד השני בעצמיתו הוא
זה בעצמיתו סכל טבע נפש והוא ששן ולא שהוא
בעצמו כי אלא חסד שממנו כל שפע ששן כל ככל
שפע הנשפע ממנו שפעו לו מונע וחושך דעתו מהשך
ממנו שפע על אמתה מהותו ונקרא המונע משטן ואם
ימנע אה השפע חכל השפה למור הוא ששן גמור ואם
ימנע מנע "הה יהיה מלאך והוא ששן מלאך
לפך ובאמה שהכונה במציאות חייה אלא להיות על
עמר והרמז על זה לא טוב היה האדם לברו אעשה
לעשר כגדו ופרשנו זכה עזר לא זכה כגדו לא
להלם ושל קלע זכונת לב טבע מלאך במלחמה
זה אמרם להלם ואין זה הענין דבר פירוש כי מן
מפרש הוא לכל משכיל מקובל והמשכיל ההוא ברע
ברעו סוד המציאות יקח חסד וקשרו וילתם אור
וכשינתנו לא ירא ממנו כי אלהינו שמו אשר העו
השלמו כחך כבוד יהיה ממקומו

ההפך

יזר

ו
ה
ל
א

ואמנם באמה ברע כי הדבר הנקרא פעול שר שלט
ומנעל על רעב האדם סודו ששן רש והוא כמחשבת
כ"ה רשן שלטונה והוא הכלה מציאות השפה כי הוא
שר המחשבה והוא ראש המדע והוא שורש הארץ
ואין ספק כי הוא הפעל ושר הפעל "וסוד פסח מלא
פה טן יזר חסד ורעו כסוד וממנו שפעו שהוא כההו
וממנו יצא למנוע והם ז' טעם אשר לכל אחר
ואחר מהם ד פסח והם כח פסח וקלם מציאותם
בשעה זו שהיא ששן ה אלפס ויא לטרה חסד
שהם הכלה מחזורי חמה שהם קפ טעמים כח "וט
ונשלם מהלך ח שמוה שסוד פח ששן וסודו יחזק וי
והסוד כח פעל היה כפעל היה כפעל אשר הוא פעל
ברע ויזר כל חכל לבסן מי הוא השר הנסר השולט
ואם הוא "טוב לוי ש בקרב פשלו רע מחר הפך
הפך טים הנפעלם והרע הוא טוב להיות המחמיר
ואין ראוי לטול טובה הרה עמור רע כעמור הפך
כי הפסח סכל ואינו חסד והוא חסד להיות

שעור

ההנה

ו
ה
נ

שופט זה שופטין וכל הכן הסכל אמרה המצאור
בדרכה השם היצאמן חטבו ובה שגה השם היצאמן
שמע והבחסם בסורוכם והשיף מיצאור השם יוחנן
אז היה חביר באמה מי הוא שני שלעולם והיה חביר
שהוא שלל חוש"ה " ואם הוא אלה הוא אינו אלה והסן
כי רוח אחר היא ועקרא רוח הקדש והוא בעצמו הש
משעין כל שכן ואין רוח להיות משעין כל מלאך כי
אין רוח אלא נפיו וכן הוא באמת רוח הקדש ורוח
הטוב כל ידיו כי המעסה לעולם לא יטוסק אם לא
יבקר רוח ירוק ובקשו רוח ירוק רוח הוא לעצמו
מכל ירוק ומכל פנה עד שיהיה נבון ועצור כלבב אם
הוא רוחי להצריקו ואם לאו ועל זה רמז חכמינו ז"ל
באמרה המשין בהבלגו מזכרון ל" עטותו והוא
איתלט סוד גדול לפי שעה העשין למה זה ועל מה זה
ואחר שהרסן אין ירבן שלא יטוסה הכלמיר המקל
זאת החכמה האלויה בכל דרכי נפיו מהמלמד האלויה
והמלמד האטשי כי זאת החכמה העליונה

ו
ה
נ
א
ח

נמצאה טובה מהמקל אשר לא טסה ללב כללה
הדרכים האלויה ואם טסה מי רב ועמדה נאמן רב
מייב לרב ל כל מה ששאל ממנו עד סוף חכמתו אם
יכל לקל כל ואין רוחי שיכסה ממנו רב לכל האמרו
ופעם יכסה ל כל בחזקת מספיקים ל טבעתו ופעם
יחמס ל בראשי פוקים פה אל פה ופעם יכאור ל
משורשים אל אם טמ רב ועמדה לרב נאמן כל
נפיוטו אסור הוא בכלל האיסור לעלה ל וד קטון
מזאת החכמה כל שן רב סרר שהרס מייב מיהב
שמים אם ילכו ל אפי' בחזקים וכאשר יקרה ל עם
רב נפיוטו כיצא ס יקרה ל עם השם ירוק ולפיכך
רצוה בושה לבטב בפנימי זה דרכי הנפיו והבמיה
אין הם מפט שיפצרו הרמזים הנפיו ודרכי האלו
להסכל כל ילבה להיותם נאמנים לבמיה נירש
אם הם לבחן האמירות אמריהם באמה לבדו השם
ולא יהיו ערה יהנה שלל הקבלה כעין אשר אין להם
רעה

תחילת בחינה כל טעם תלמוד חכמה קבלה
אלהיה " יצר להיות הבטח בטח (והו)
ומטה תלמודו לבטח השם נשיהיה רבוט על לבטח
ועה תלמודו כל ילגו באמה נשיהיה כל דרכי ע
עזר עז שדע תלמודו ויבן במחשבת שרבו נאמן ע
לשם ול כל דרכי וירין השם לעצם והמקרה למקרה
אחרס יצר שיתן הרב אה תלמוד ברכיה
אנשיים הנקראים מורה כל האדם טעם חזק לב ווא
ואהבה החכמה לשמה נאמש עם וסכלמה הרה נאם
רחממה על כל אדם ואפל על איביו כשאיהם איבי
השם עם נוח נאמה וסכלמה נאממה לב וכל
נבשיה יע ברוך הרבים אשר ילגו עליהם ובזיון
האמה השורה השקירה ובכבודו ובזיון האמה האלה
נעם רבים ובזיון האמה שיהם אסורוה ומשיבה דע
לבקש האמה נאמה השקר נאממה נאממה בטח אש
החכמה נאממה ספרי החכמה נאממה נאממה בקדמות
החכמה אשר איננה חלעויהם נאם כיסודוה אשר
אדם נאממה שיהם נאממה נאממה נאממה חלעויהם נאממה נאממה
והחכמה אה שיהם נאממה נאממה נאממה נאממה נאממה
לבטח נאממה נאממה נאממה נאממה נאממה נאממה
אחרי החזק חכמה היום האחר וכן חכמה כל יום יום
ועם כל זה יצר לעין כרעו החזק הוא הרבא המע
הוא אה רב ונאממה חזק ורב יצר עז לדאמה נאממה
נאממה נאממה נאממה נאממה נאממה נאממה

החיות כלם מן העלה הבא מן אש טעם כח
למנוח של אש שמים והוא אש טעם למנוח החמה
טעם להפטר ולהפטר על כל כח עמו כח
חממה ולהפטר כח"י הטעם והוא כח החיים
הכלל הקצרים הלא
שכח מהן ויחיה שלב ונאמן טעם הטעם וכל
וברוחים להם חובב צמורה עליו מיר הטעם ויחיה
החמה הטעם על כל דרכי הקבלה אחר אחר
כאשר הם לפי רצון מן המורה הקצירה והקטנה של
שכללמוד שיהיה טעם לך לכל אשר היטב טעם
למנוח ויחיה טעם על כל דרכי אש ויחיה אש
היטב למנוח מכל טעם שלב והוא טעם עליו
למנוח ולקיים חורב רבב חממה שמים כי אש על כל
כלים והוא לך מלמד ואין הלאים טעם על רצון
המלמד ואין המלמד טעם אלא רצון המלמד וכח
המלמד והמלמד רבב אחר עליו היטב טעם עליו ויחיה
על כל דרכי המלמד הקצרים שמים רבב אחר עליו
היטב טעם וכל טעם אחר ויחיה טעם על רצון
אחר כל מה שהיטב המלמד אלא טעם רבב ויחיה
רצון מרעב המלמד לפי רבב למנוח רבב ויחיה המלמד
המלמד רבב מרעב אלא אי אפשר להיות מלמד
המלמד לא יוסף לא ירע ויחיה רבב טעם וכל
הטעם ויחיה אלא טעם אחר מרעב טעם ויחיה
על רצון ויחיה מרעב מרעב מרעב

וזה נחמד בלמידך באמה הבחינה הנזכרת ונמצא
 בלבי שלם בקרב אל רבה לית ופרחתי מיד כי הפעם
 מרה ושבעה בשנים אל עלה נמרע וכחמרה
 ושוב ובחנה ער של יקנע שמה מטה שמה יקנע
 אין נסיונות מועיל לזה ואם שוב נקבלתו
 ואם לא שוב ער שוב נבטחתי ער שלם פעמים ואם שוב
 אל האסור לו ערין קבלה ער היורה קיים ושלם וחזק
 ואמיץ נבטחתי ואם לא שוב כלל הרי הוא סכל
 וברחוקו ורחוק מן הכיעור מן הנומה לו " " אבל
 הלאחר השלם הנאמן עשה עמו אזה לעזרה ויראו שו
 שונאי יונתו כי אזה עזרתו נבטחתי בעזר יתרה " "
 נאזה היא הרך אשר במסור
 לו הכתוב לו עשה שמוח חסדנים אלה אשר אג
 כנפ פה זה אחר זה ואחריו הפסד לו כפי מור
 שהרס מכותים בספר זה ובשכרתי על קבלתו ש
 ששמרה נאזה היא רך שמוח השורה " "

(נה)

והו יל סט שלם מהש ללה אסא כבה
 היו אל לאו ההע יקל מכה הרי הקמ
 לאו כל לו פהל טלב יי מלה חנה

טבה האז ירה שמה ריי אנום לכב ושר
 ימו לבח כוק מר אנו חשח רהע ייק
 הבה מייכ וול ילה סאל ערי עשל מיה

והו דע החש עמח טבא עב מכה פוי
 נמו יל הרח מיר נחב יכה ענו מחי
 דכב מתק מיע חבנ ראה יכח היי מוח

רחב

האל כלל נול מועל לה ללב המול הכח
 והו יל נל העל ילב ייה אפי המה
 ינו ארי אסנ הפה שחח מיה ראה נקה

הכח כמי כמנ הכח אנו אחר כלב השר
 כהי האה נוק הלש אפי עמי שלש יוק
 כזה נולא נל דימ רל עמו שרה יי

ומח דמ אמה עמח אורכ הבב טוב מחח
 מוב מיע עמח מבר מרב ענה ענה יומ
 דמח קל דיה נחמ נאה מיה מיה פין

נח
הב

גם זה יוצא מהקללה
 זיוו סדרן יצאה וכן
 יל מניסע יצאה וכן
 עשר שני חש
 הוס

ס"ה ה'ה'ה
 ס"ה ס"ה

ס"ה ז

ס"ה ח

היו אומ לנ נזה המן זיב יור ושח
 נהמ כהר לרי לשע ישמ ללג יש אבק
 ללל יכי ווא טוח לעה ויע למה ישח

אח סחי נחש חיש עלג לרמ הימ עשב
 לאר היו פנח הדיח למא היר קור ישח
 ללג כרב שאו מנא נהה ליה ללג בוי

יקנ יי הנה חומ ינו הכה האנ חלג
 למכ אהב כאי נהה רימ אחי הכה הכח
 כנו חרמ היי חמו הכח וחפ קט ההנ

הנר איכ ולא קוח על קין יור שמו
 מהל כחי ירו למה השו לבג יהי אחי
 לני דומ כל שטח הימ על חשל עקב

ראל כהי אשן אחא נאח הלל הנר סבב
 נל הנה כפח שע למה ימור חט ימנע
 ראל יסכ אשן מהמ עלה ונח ללג שין

לבב אחא וחי חמי חמי כחא קנא למה
 ימק שח כחי רמה רימ פנח הכב נהה
 יומכ ינו היה הנה כחי ינו ינה הנה

ס"ה ז

ס"ה ז

חל נוב רשע חיש הממ לק לבו ימכ
 וסכ אבא ילח כלה כיפ הע ימח חדי
 נזה מחו ויו לנא ארי ירכ דמה ניי

ללה ללל יכה קחמ ולח חיש לבו מחמ
 הלה שיה טחו טה שמה נהמ למי הער
 פרי מנח האה נחמ חמי קוכ ישח ונאח

למכ כפה נח שני לשה יאנו יבק רסכ
 ריא יכה הנה יחכ מיי שחכ לבח שלל
 מנא נחמ חלג חרמ ינה עלה קאנו כנה

סלה אבא שיי כלג אחי ינו חלג רחי
 ונח אחכ נחמ חלג המכ קלה ימח ייב
 כהנ ינו לג הימ ריש כיר כנה רין

לג לני כהה חמ חמ חמ חמ חמ חמ
 נהה למח הנה נהמ למח ינו ללה מחמ
 חל שמה היא חכ חכ חכ חכ חכ חכ

אפח כפי חכ חכ ינו שחי אחי כקן נל
 ימח הנה נהמ חכ חכ חכ חכ חכ חכ
 חל חכ חכ חכ חכ חכ חכ חכ חכ חכ

גם זה יוצא מהקללה
 נהויל חיש סכ חכ חכ
 חכ חכ חכ חכ חכ חכ
 חכ חכ חכ חכ חכ חכ

ס"ה ז

סמא לעב הרב נמי נאח זמר כזה הנא
והל דחב ברפ ניי אבה חלג בלא ימה
היר ושה שוח יחב יעב ווו חבה ריא

לחל	עב	וז	כ	לכ	עמ	הא	חמ
לח	הע	י	חמ	אכ	מ	י	ח
מה	ב	ח	חל	ע	י	י	י

קאטע	לול	הרה	בעט	יעט	רנ	מחב	לחוק
בטו	ינק	חחל	חלח	רע	ויכ	הל	רע
מלב	יחל	יחל	יחז	בט	רס	יעה	חל

סמך	חוב	במ	ווי	האי	ומן	למה	קמי
חל	עשה	המש	חייח	דמה	ומן	בהם	היא
הנה	פלא	והש	יט	עגב	לכו	כמה	היא

חבל	נב	הרמ	כימ	חל	חמי	חמ	חמ
גלה	עש	יש	קל	הע	חמי	הרמ	י
חמ	כר	רנ	יכ	חמ	עמי	י	הר

מב	לג	הח	מים	עיר	כפר	היה	נר
קפא	יט	הפח	אלה	טוב	יום	קמה	צל
לב	הל	הל	עשר	שט	נר	לפס	קומ

זה העם הזה יורה
וההידור וצא דין
ווי יי סטט חסון
כז מערסטן נספן
בלמה הרי סד
ההיילע ולכטן
חנן דלמיה הרי
סל היילע לנ
טאן אנטווי
סא דן חסון
וספן
חאטן
סל

ונו יי סכס עמח חבש ליה אגא כמה
המי אגא להו המע יתל מרה היי המח
לנו כבי לנו פתל נמח ימי מנה מהו

הנה ייח
השם יהוה שמה רב
אנומ לב ובר
להם כעק חט אט מומ רבע יחז
הסה מס וול ייה סאל ערי שאל מהרה

והוא ילד הבחור עלה נהג מלה פני
 חכם חלל חזר ופס יפה עלה חזי
 חרב חלש חמו חלה ייח העל חזח

חמה ילה ימה יוח לל העק נבא חמ
 עעל נמז הכו חכי לבב יוח נזק חמ
 חפה חלה יחכ חג עלה יכו קיח שלג

היה ראש ימי הנא חים רחל לני היה
ללבי חוק רחם רב אמי רוח השם יחס
לני אלה יחש קרב ונון להא ידע מעב

החם נהם יימ לע מלב נבב המן בכל
יומ רצו מיה ליה האל נהמ ערנ הנא
הבמ אחי באש המע למ סין ינט נבי

[illegible][illegible]

כבר כהבתי הורכס השמה שלש כן עב
 אוריות והם מבוחרים על פי הקלה כמו
 שבראה פה ואחריה ירד ששם לב שלם למה שפס
 שהשמש חזה העצן ער שבין כל רס ורס על כוריו ול
 וברע כי אם כל התכונה קדש זאת החכמה היא קדש
 קדשים שהיא תכלה כל הורכס שאפשר לאדם בהם
 להגיע לריועה השם ולהשגה פעולתו ולהסדר דרכו ול
 והוא ריני כי שמוותו יעלה הכ דרכים הקדושים ה
 מאד והם הם אחרת גורו אל יודע לכל פעל שכל
 מקובל שיש על מסב דברים מונעם להם אחר ואינם
 מונעם לאמר על כן יושע המונעם למי שחברם ולמי
 יושע למי שאינם חברים מן שלא יושעו הפמים המונע
 החלשים למי שאינם חכיר גועלם ויושעו לחכמי הו
 הרופאים החכירים אחרם והיו רשעים גועלם כי כה
 ירפאו כל חל וכל חסר שיש להם רפואה " כן כל חלה
 השמות הנפלאים הם פמי החיים ליוצרים ומכירים
 והם הכל שמוה למי שלא שמע שמע לעולם ואף לו
 לרבים אשר שמע שמעם הם הכלם כשיהיה מפג
 שלא הכירו גועלם ואף לאחרים אשר הכירו גועלם
 האמתיה למי אשר חלה רך הגועלם והוא כי הע
 הפך כונתם " ואחריה אי יודע באמה וברור כי גועל
 ידוע השם היא מבאה האדם לך השגה השכל
 הפועל בפעל והגועל השגה השכל הפועל היא תכלה
 מי העפע המסלם והיא סיבה חיי העולם הבו

הנה

והוא שבהשגה ההיא הדפס העפע שם יעלה לעצור
 עצמים ולעולם ולעולמי עצמים ויהיה הרב קטוח
 ילב לזכר ורמוזו באדם חיים מהחיים כל
 תכלה כחי הכונן אשר הוא סגור ועל זה באמר
 כי הוא חייך ואין יחיד חייך גועלם הוא ואין יחיד
 גועלם הבא ואין וארם הדפס כח אלחיים חיים
 כלכם היום חלל שמי שאינם רגן שם אינו חיי
 החייד כמו היום שהוא רגיד כי על כן הפסוק חל
 היום וכן בכל מקום שהחנה מרבה על החמה ענן
 חזקרה שם חלה היום או שמים וארץ או שמש ויו
 או אחר חלל כלל הארץ ול החיים הפע שם הם
 קיימים וקל על כל אדם להקטף קיומם ולעצור ברע
 אל הפראים אשר אין בהם רעב ק
 מושבים שהשם מסר שמוותו שהם כל המראה כלה
 לאדם להשגות בהם בהכל מחשבותו ובשקרי רח
 דמיונו ולפעול בהם כחפצו טעני טענים או ענינים
 דומים להפך הטענים או דברים וחוקים להשגת
 ויושג עב השבעה והזכרה מרומה " וכל זה אישע
 מרע והשכל שאין ספק שלא נגן השם כל חלחולת
 ביד אחרים להלחם בנגר ולעמוד בנגר רענ
 והסכלם האוילים חשבים שהגבאים והחכמים
 הראשונים פעל בשמוה לעזר עמם וחכמים
 ראה מההכונים הנריכים פיתחים אחרים ומפנים
 אונם כפי רעבם כאלו החכמים והגבאים הורשעם

פירושי דבריהם והרואים אחרת ממשיהם מכלתו שיהיו
 שיתעוררו להציל בעצן שקדם למשה הווא הנמר או
 בעצן הכח אחריו או בעצן בעצמו לפי מה שהוא " וזה
 כל קרה למען חכמי דורו ורובם והפסידה היא מפני
 שאחר היה איתו מסר כמות השם ולא כמות הפעולות
 הנעשות בידו על ידו עבדיו וחסדיו אבל קורס מרד
 שקדים במקרה מכלתו שהכלות ושען ומוחבים עתה
 לשם כיוסם שקדים על השם ועל אוהביו ועבריו
 הצלוחיים " ואולם האמת כי השם לבחור יתב
 ויפלה אשר בדונש כל מי ירוח כל כשר אשר יורג
 ויחבר דעב עבדיו ועל כן מלה לבד פנוד עולמו ו
 וסברי שמו כי לא ישנה יי ליהם דבר כי אף גלה סודו
 אל עבריו הנבאיים והוא יפלה מרובם ומוריעם
 אף אשר ידברו ואף אשר ישנו ופשוטל אורם אור
 עם אחר מזה לבד עבדו שיעזרו משמן ומספר
 בידם כמות משנה חלקי הטבעים כר לשונה אורד
 ומוסר מורגל לכל עון רחוק וכל זה לאמה לעב אשר
 שאלו אלהם הנבא כי נחמם אליו ובי המי יתורן
 לאמר כל אשר יאמר ולעשות כל אשר שנה " והנה
 אמת קלט מהורה יי החממה כי ראשי הדורות
 הראשונים שקדמו למשה היו חכמים גדולים ונחמם היו
 עבדים כחכם ונח ואברהם ויחזק ויעקב כי אלה
 החממה מתאמת עליהם כמספר חסדיו שמוקד ובר
 אורם ולא מתאמת זה כוללם מכל מי שקדם למשה

נחמיהם

הרוב

יולא מה שמתאמת בעצן זכרון דברי השם עם משה ועם
 הרב של זה לעצן " ומכאן רבי מלאכים עם טעם
 אחרות אין יתור להזכיר זכרון מלאכי לט ולכל אלה
 לבד קרה וכן עובא ומהם סודות שאינם פשוטם ונחמם
 שיען גדול לבין אחרת ואמתם על הדורות ההם אמרו
 חכמים קל נבנה תורה לראשי דורות כלם שם הראשון
 היו בעל חכמה ונודע מכירי האמת והיו מוכיחים בעם
 כי כל יודע האמת הוא מחוייב להודיע לכל אדם כמו הו
 הנבא בעצמו כי האמת אשר יודע והכיר כל מי שידע והל
 והכיר הלא מוריע אחר הוא אשר הודיע לו ולעבא בשנה
 אלא שהנבא יודע חזק מכלל האלהי והחכם ואל הקשה
 לו מאמר האומר חכם גדול מנבא כי זה טעם לבנות
 אחרת אין זה חקוס פירוש אבל הנבא בודע שרוב
 השפע האלהי מוכרחו לדבר ולעשות מה שאין החכם מו
 מוכח לעצמו זה המכריח החזק אבל מוכרחו חלוט וכפי
 מה שיזמן לו ידבר או ישנה " והנה הפסל אשר לו
 השיג דבר מכל השעטת האמתים הנבא תאיי להקשות
 על דעת פשמים רבוב מהשגיחמן אשר עברו אשר
 שמו אחרת ומוקדסם להלך נכ עם השם ולעמוד על
 כנגד פסם המשותט והנעם אחרים חכמים רבים והנה
 שכן זה המקשה מאמר משה וטען אלך אוב או מופת " וכן
 נבא האוב והמופת לא השמע אל דברי הנבא ההוא כי
 מנעם יי ליהם אהם לרשע השם אהבים וכן
 ואחר שהכיר כן ידוע שהנפיק הוא מאת השם אלהים

להוריע ולפרסם כי האוהבים האמת והשנאים חוהר
 ואם כן אפילו הכח ההוא אשר פעל בו נביא השקר והסד
 חסר לו כל חלומותיו לפעול כפי הכח כן כל אמת וסוד
 אלהי שחש השם לעבור בה אלה ישראל באי קו מרובה הם
 מאהבה האמת כי דרך חכמי האמת באמת שלא לעזוב
 האמת בעבור אלה מופתים וזה כי האמת אינה מובאת
 לעולם מופתים מורגשים לבד אלא כמושכלים גם כן
 ואם הרבאר לאדם האמת כמופת מושכל אחר לזר
 יקונוהו אלה מופתים מורגשים ממש בעולם להכחיש
 מה שהושכל איתלו ואם יקונו ממושכל בעבור מופת
 מורגש כי חש שלא עלה בידו מופת מושכל כאשר חשב
 אבל היה מופת מרומה והוא חשב מושכל או קראו כן
 להיות איתלו מרומה מושכל וזהו הטעם הממיר
 חכמים ורבים שחושבים המרומה למושכל ודרכים
 במרומה לחושבים שהוא איתלו מושכל וזה קרה להם
 מפני חזק רע שחזקו בו מעט ייערבה ולא ייער
 מושכל לעולם ואפי' למדו כל ימי חייהם או מפני מיעוט
 השכלותם ספרי החכמה מפני סבה מהסבור " ואפי'
 כהיות חזקת ישר שזה כוללם ועלן לא ידע האמת
 מכל מה אדם כי אם נביא האמת ונביא שקר חפיהם
 וירע מרעו שכן הוא באמת מה שקרל ספי מה שגס
 על מפי הנביא אשר קל מפי השם " ומפני היות קר
 העין כלן כאשר אמרת לא יוכל אדם טעם לא
 להכפיר בירעה השם לאחרים ואפילו אם הוא יורע

מה להק

ר

בעיניו מכל יצר שהוא אמת ואפי' אם יעשה כח
 השם אוהבה ופלא הוא כי זה לא יושל למקבלם כלל
 להניח שכלל חכם לפעול כמופתים המורגשים ההם
 אבל הושל המקבלם כלל הוא לאמר מופתים מושכל
 ער שישגם גם הם כמופתים ההם באמת מה שהשיגו
 הרב המלומד ויבא שכלל אחר כן חכם לפעול ויושלמו
 השלמה הולמה הטעם המשכל להשיגה נחמה כי זה
 לבד הוא הכלל הנושל לא קול זה ישיג המושכל
 שלשאר הנושלות הם כלל ספק מכלל הדברים המורגשים
 המונעים מה הטעם מההשגה האמתית ואעפ"י שיש בהם
 קצת הושל מיוחדים מיוחדים אבל הרבילה העלונה
 וטלה אינן קרובות למצינו הנחשבות הנחשבות
 אחר יתר הרע והשם ייעלעט אע"פ כל החכמים כי מהם
 מהחשבות ההן ואמתם אחרי שגסנה ספר
 הזה להוריע זה וזה חזקו לזר הודק האמת והעט
 לפי מי שחפץ באמת שמתן ק באפיר כן יל שמתן
 שאדם משהל לעד אה השם העט ולזכיר כלל
 לבב באמת אולי יחסר לו הכח העליון הפועל ייעטק
 לפעול כי לבד השם ועלן נראה לו טוב מאד לפרש
 אמת כל הדרכים המורגשים לבד או לתלמיד להגות
 בה בשעה הירוקה או בשעה ההזכרה עד שלא יספיק
 לו דבר מכל מה שאפשר לעדו מכלל מה שירעמו אע
 מפי סופרים ומפי ספרים ומפי השם יתברך
 ואסבוב החל שניעם מוכרחים להקריחם על זר

ס

ה

והיו התלמוד והמורה כלל המורה האלוהית במורה
ובמורה ואיסור לך אחריהם מסבה פורה כל עשר
ומלה כל דבר סתם ואסור לך כי מורי מורים
עלמם ברכים מראים שהם הם כשנעטע שלעלה
המורים פורה ביה דין שלעשה שהוא כדור אברהם
מון שמורה בסך שר שהוא שין רש' והנה הם אוהות
הלל שהם שרי כל והם הכלה כל עבר ארשען ועם
הכלה מיתה השנה והוא שר כל אדם אמרן והסור
חמור האדם הראשון שם כלל לכל הבאים מזרעו
ועל כן הוא שר כל אדם אמרן כאשר נפש שם כללי
לכל שכל להעמיד כל עומד קיים וכלבי קיים חוקר
תולה לקיים מינו ועל דרך זה הבין הענין הראוני לה
לברית מכל אשר יבוא אחריו כי הדרך הזאת המיוחס
המיוחס היא לבר דרך יהוה ולא קוללה והיא הקומה
להשגה המורה בזמן מושג מון שלמורה חבורה י"א
שהחכים משה אהבה ה' כלשה מרשם ער ששלו כלם
למורה נבואה או למורה קמבה לה כל אחר כפי
מעלה עתהו במשע עשה הרכים כן זה במשעך
עשרה השמות מפי הקבוצה אחר שהזכיר במורה
שלמה

והיו התלמוד והמורה כלל המורה האלוהית במורה
ובמורה ואיסור לך אחריהם מסבה פורה כל עשר
ומלה כל דבר סתם ואסור לך כי מורי מורים
עלמם ברכים מראים שהם הם כשנעטע שלעלה
המורים פורה ביה דין שלעשה שהוא כדור אברהם
מון שמורה בסך שר שהוא שין רש' והנה הם אוהות
הלל שהם שרי כל והם הכלה כל עבר ארשען ועם
הכלה מיתה השנה והוא שר כל אדם אמרן והסור
חמור האדם הראשון שם כלל לכל הבאים מזרעו
ועל כן הוא שר כל אדם אמרן כאשר נפש שם כללי
לכל שכל להעמיד כל עומד קיים וכלבי קיים חוקר
תולה לקיים מינו ועל דרך זה הבין הענין הראוני לה
לברית מכל אשר יבוא אחריו כי הדרך הזאת המיוחס
המיוחס היא לבר דרך יהוה ולא קוללה והיא הקומה
להשגה המורה בזמן מושג מון שלמורה חבורה י"א
שהחכים משה אהבה ה' כלשה מרשם ער ששלו כלם
למורה נבואה או למורה קמבה לה כל אחר כפי
מעלה עתהו במשע עשה הרכים כן זה במשעך
עשרה השמות מפי הקבוצה אחר שהזכיר במורה
שלמה

התחלות

הקבלה האלוהית כן שלש וכן אוהות
הנברבות כמן אדם כגד' ספרה הוקח
שיל' פעמ' שכן כל אוהות הכורה שכן עברא סל
הדבר וכל היסוד וכן כל מלב העולם הרי איל נפתן
ובכלל כן ההתלה הראשונה וההתלה השניה
התקדמה גלגל הכוח ושמה אילג ערף האוהות ש'
שמתן העשרה נמצא כל הדבר מתוק וכל היסוד מל
מיערף וההתלה השלישית התקדמה רוח הקודש
והיא המעשה אה הגלגל הזה הכורי ופעלה נמצאה
כנקודות המעשה האוהות כמאמר החכם רמב"ן
נקודתא באהוארא כשמהא רח"י כפי ראש פירוש
דמונה הנקודות באוהות כשמה רוח חיים כמק האדם
כלום שהאוהות לא יבין להעבם לא נקוד " "
והנה אם כן שלש ההתלה הללו שמה אוהות ונחפס
ונקודים ועטריקן ארץ ומיערף כמן והאדם רשד
כמן כהיות שלם כאברהם וכיעקב וכשמושה ודוד
והערף קלגל האוהות והנקוד מלגל הערף
ורוח האדם אשר האלוים עתהו קלגל הנקוד ער
שיעור כפס היסוד הראוי לכל משכל מקובל " "
ואחר שהקדמתי לך אלה השלש ההתלה של
לקבלה שלש מדרג הכונה כלם כמן והיא שהרש סל
האוהות חיים כי אם סימנים מורשם פעלם כדים
שהם כל הפעלה האלוהית והעט הוא הכל שם כל המל
המקרב מיעור וכאלו הוא אצבע כורב ומיעור יסוד

האוויות נכאלו הוא האמת כי שם אפיס אקס פ
פועל אקס נעשה יורה בפועל כל אקס האדם נקרא
הקלף שהאוויות מתגירות עליו נכשט הוא המעט
ומעט הריו מן הקסה אל הקלף וכדיו רומה לחמו וה
והרש האעש עקן ב יורה ולא ימצא אור מדיו כל
יורה ולא יורה אור כלל חמוריו וכל התעצם שכן
יהב לבטב שם כלל ריו " " נעשה השם יתעלה
חכמה כקורה האוויות לפועל אורס כירי ארס כר
שירשע לעינע ער שיוחקקו התורות הקן המורשעות
וישגן ברמיץ מחשבה הלב ומחשבה הלב יבואו כח
כמעלה הכנה הנפש והעיר הנפש שכל המוטבע ל
ה ככח מציאות העינים המוטבע מהאוויות בפועל
שם כמו שיוקצא לעינים העינים הטבעיים הקרים
והלמים הממוששים בידים החילה והיכשים נהחמים
אחר הטבע כי אין ספק שהאדם בראותו הוא אינו
גריר למשש ער שיכחשו לרעה אם חס או קר כי כל
כן רעה יורע זה בלא משש ומכיר כי הוא חס שורה וכן
אפי הנשכ הנה רורר כל אדם יורע שהוא שורה הנה
הנשכ כי כל אדם האדם ואעפ שימצא אור עב שסו
סוכל וכינצא מה כשאר הרבים הידועים " "
וכן האוויות כבר נודע בבירור שהם מחכימות הלב
הלבבות כי זהו טבע כריס וכן ידוע ונבחר בספ
בספרים ואעפ שיש אטשים רבים שרואין יורה
ואינם מכירים הועלה כי הם כמו בהמות "

ענין

יורע שההכל הנמצא בין האדם ובין שאר בעלי חיים
החלה הוא מפת הרכור כי האדם חי ומדבר ובעל חיים חי
כלל מדבר ואין דבור כלל אוויות נזכרות בחמשה מ
מקומות בפה וכן מקווקו בקול ומעטבה ברוח וקבועה
בפה " " ואמנם שכן אדם לאדם והוא האמת
והוא הכנה דרכי עניני האוויות שכל מי שירע יורר כ
באמתה דרכי האוויות ובסתריהן הוא הגדול מחברין
אצל השם במציאותו והוא אשר השם משפיע עליו מח
מחכמתו יורר באמתיות האוויות והוא אשר ההשגחה
נמשכה אחרי שכל יורר בשכלו דבק באוויות ובהכנה
דרכיהם " " ואין ספק שכל היחפה והתקור נכלל בה " "
ואמנם כל משתל יורע באמת שיש ספרים מחכימים
אף האדם אפי כפשוטו יורר מאחרים ואעפ שאלה
ואלה האוויות שוות ולשונם אחר שאין ספק שיש ספרי
רכים כהובים משירים ומדברי הימים ומעצבים שאין
בין הועלה גדולה ולא חכמה רבה ויש ספרים רבים אחר
אחרים סובבים מהועלה גדולה ומחוכרים מחכמות
עלמות ומעלה סודות נעלמות ער שמקרים דעה ה
האדם לדיעת השם ולהשגחה קצת חכמותיו ועלמיות
מעציו יורע שהמשהכל בראשונים סכל היה וסכל יהיה
ואם החכמה מעט עורר מחזיק בסכלות אך המשהכל
באחרונים והמחמה עתמו עלהם הוא האדם ושלם מה
שהיה חייב לגוראו שלב כדאיו ואם כל ספרי החכמות
מביאים את האדם לרי החכמה הזאת הנזכרת פעם

הכלל

באמת

אחר בההרלה גדולה אחר ששם רבוה זאת החכמה
 אשר היא חכמה השמות היא לברה באמה המביאה
 אה הארס לדי השלמות האחרון אשר הוא ההשגה
 האלהית פעמי רבוה מאד בהשגה מעטת אחר זמני
 מעטים אם הארס ממוקד ומוכן ומורגל כאשר זכרנו
 זכרנו מהמדות העובדות הכיטעות שכן הקדמות
 יסוריות לזאת החכמה העליונה הקדושה העליונה הנכ
 העברה ודאחרי היעני כל
 היעני אהל להורשן אה אשר רעשה בבקש השגה
 השגה בזה

דע כע יעזרך השג כי השג הוא עתמו ועתמו הוא
 שמו ושם השג המיוחד לו הוא מורס מר אונתו
 והם באמה ין הא וזה אונתו העליונה וכעבר שהם
 ראש הרס סק יורעל השג שסרו ראש הרס סק והוא סק
 כלל העקד מקום ועקד ירן הוא אמת וזה במשכון המ
 המוכנע יתא מן יהיה וזה באמה ארבע אונות ושערה
 כתרופה החמר כח מן מחקים זקן מהטבע וסנדרן
 מטבע העקב זכרון כי טבע השמים חיים גם טבע
 השמים שמים והכן זה האר הסור הראשון המופלא מה
 ממאמרים רומה לקיע כעני יעב ההכלה והוא לזמן
 שמים הזכיר הזכור והזכר ואם השמים השם והשם
 והסור מן קוף ון מן והכל שם ה' ורעהו שהוא יתא
 מן יהיה זכר ועקב זה סור השכינה שר' וארס ומה
 זכר ועקב יכר הוא הסור ילב ארס ילב חנה זכר

כל ממאמר ים

ועקב יהיה פעמי יה שהם רכב וזה עור נה פעמי
 יה שהם קפה הרי ששה זכר ועקב שבעה מהרסה
 שם יה בשם יה וזה בשם יה ואחד מהם יהיה האר
 לגש חיה והאשה חיה והסור חיה יה ח' פעמי יה הכ
 קב' וח' פעמי יה הכ פח' הרי הסור כל פח' קח' ומה
 ומלואו כ' פח' והכיר הפעם שהם חלק למר' וזה
 הסור טח' למעלה מן השמות העשרה כעני פח' נמי ש
 שסור פיתחם שהוא כלל ממוזרי חמה ושין שם ומשם
 רבינו נכר הורשן כי החמר העברא מכריא ש
 סימנים חלק ומאמרים נשאים שנה כמספר שנה
 הבלה מהמורסן וער היום והכן זה וסימני ארס חו
 ארס נים יהיה וזה בשם ארס וסור זמן ין חס ל
 ען וכלל החמר והוא עברא חמר מספר זמן עברא
 והבית כלל שח' והוא ין הא' שסור משוקר כמו שח'
 שהרואה נזה דרס הוא ופירוש הוא עשירי סור
 ירשלה והשגה ר' שלים והנה כחשכון מרוב
 שכינה עם כלל המספר אשר לפעו ומספר ארע נשך
 והם שמות הערפל אשר שם האלהים והוא הרקיע הא
 העלון והוא הער העליון המירי טעו ושמו ער ריט
 נה ועק מן קדמוני כי רג פסם מערים שמו והם
 מהשם והשם מהם ומספרים כסור ל' כי השמים
 מספרים כסור ל' שהוא הפעם ומעשה יר' מנצח
 הרקיע וזה יר' ערין מנצח הרקיע שהם באומה
 ל' ין הא' וסור הרקיע יה שלב שהוא ין ר' הא' והל'

כאשר זכרתו וואמע בעצן השיע היא נפירושן מרג
 מיתקא דיהו ויהי מקום כבודו להעריצו וסודו יהי
 ששית וסוד ראשון ברה והשע כן וששית ברה זכר
 וידוע הקדש שיה להם וסוד נגלה בקול מודיע צבאות
 והכונה כל שיה הנה עשירי לכלם הנפדים והוא
 שיה הכל הפועל עם הנפש הנמצאה כגו שהיא ששית
 לכמות הנקל כל שיה חמשה חנושים והיא אחת בסוד
 הא' המורים עלה חושים מרגשים ועל כן מיומר חז
 מדר פנמי לל הנק' ואמנם יו הא' סוד ההבאר שהו
 שיה השם המיומר לעינינו ובחלקה הסוד הוא כחיות ה'
 במקום ה' וגם ה' במקום ה' ויהיה השם יהוה ובשלוש
 היה והוא ויהיה שהם ראש הנק' סק' והזמן כל אילן שה
 מה שאין כן לעין איהו שהוא שיה העצב ג' כן בחלק
 אלק' לו ו' אלק' סק' דבר הרעלך כי אין לשם שיה השם
 העצב שלמי יהיו כו' כי יו הוא עקר השם וכחוספה וה'
 אחריו שהוא סק' השם יהיה השם כל שיה ויהיה יהוה ו'
 וכחוספה הא' לפניו שהוא ראש השם שלמי ויהיה איהו ו'
 ואם כן כנה יו אמתו כי ענה ולמי יחסר וישלם יו להו
 להיותו הנק' השם והנה סוד השם ראש הנק' סק' וסוד
 הראשון א' היה וסוד האחרון י' היה וסוד האמצעי
 יה יה' והוא סוד שם כן יב' ורגע' ואולם יה יה מונה
 סוד ראש סק' כי הראשון סודו יה קרמו' והשני סודו
 יה צחוש' והסוד הששית המי' והרמז דברו אחר
 דבר אחר זכר זכר בשני הטבע כל אדם שטן כל

הדבר

אב

שטן אדם והסוד שיה השם שיה המרובה ועל כן כל הן
 הזכרה נרשם שדרכה לקבל ממנה ממלה אלוהיה
 וכה ג' כן כלל השם הזה עין וסודו מרגל עין שיה
 יה וגם סוד איה יה מחלק והוא איה יו והוא הראש
 שיה עליו הרי איה יו והוא איה יו והוא הסק' שיה עליו
 ר' הרי יה' והוא הסק' נחש השם וו הא' והוא חו' והוא
 האחר הנודו אורו יו ור' ההוראה הנוד הנוד יהו
 יהודה הנוד יהודה הנוד יהו כי לשמו נאה להנוד על כנה
 בהיותו שהם הויה בסוד הויה כחוספה איהו יו' וכל
 אחר לבדו א' ל' ה' א' וסוד ל' פה וכל פה מילה ו'
 וששית צריכים לחול הלב והפה בפניו והלבב הפה
 להזכיר בו איה הנזכר בהזכרה השם העבד והלב לחשו
 לשם בעה ההזכרה כלום באותיות ההם בעצמם כי הם
 הבלתי ההשגה והם סוד הרבד כל' ו' יו' יו' ויו' א' כל
 סוד ד' אלהים פה פה הנגלים קן כו' יה העליונה
 היפסר הוא בהיותו כחחלק העליון שהוא יסוד טבעו
 והוא טבע יסודי כלום טבע כלל יויריע האמה כל זה
 כלל יגורו האותיות המהמירות וחלקי יו' כי חלק קל
 לשטן לשעור אך לא יחמך על שטניו ועל כן הכונה
 הראשונה להזכר השם כו' לקבל ממנו שפע חכמה ו'
 ורגע' והשגה להרבות מה שקבל להבין הסק' הנחש
 הנחשבוה בעצמם ובים ולחזק השפע עד שיה יו' וסוד
 שלם איל המקבל ממה שהיה נקלה מדרגה לרבו נשגו
 רוח הקדש והשליש לקבל יג' רבו בהדר

הכן לקראת
אלהיו ישראל

הכן עתה נדון יחד לבד וטור מן וכו' וכו' מן
מקום מיוחד שלא ישמע קולך לשום אדם
בעלם והיה יחיד מיוחד מהבדל מכלל אחר ושב בו
במקום אחר בחד או בעלה ואל תלה סודך לאדם ואם
תכל שהעשיהו כיום בבית אפל מעט עשהו ואמנם העו
הטוב והישר שהעשהו בלילה והזהר לפנות ממחשבתך
מכל הבל העולם באוהה שעה שאמה מכין עתה לרבו
עם כוראך ואמה מבקש שיודיעך גבורתו והענין ב'
בעלתך ושיה הפלך בראשך וביריד אס הכול כרי של
שהיה ירא וחד מפע השכינה אשר היא עין אז בעת
ההיא עקב בדרך ואם הכול יהיו כולם בדרך לבנה כי
כל זה מושל לבנה היראה והאבה מאד מאד ואם
יהיה בלילה הרק ערות הרבה עד שיאירו עיני יפה יפה
ואחר כך הקח בידך דיו ושני נלוח וזה יהיה לעד שאמה
כא לעבור אה עבודה יהיה אלהיך משמחה וכו' לבד
והחל לעתה אוהות מעטות עד רכות והפסד ובלילה בו
במהירות עד אשר יחס לבד בלילה ישיש כהענין
וכמה שהלך מלגלג וכשהרגשך שבער חס לבד מל
מאד מאד כבירתיים והביטו מהם ענין חרשים אשר
לא השגיח בקבלה אנושית ולא ידעו מהם מעתה מהך
העין השכלי וכבר אמה מוכן לקבל שפע והשפע שפע
עלך ומעורר ברכים רבים זה אחר זה הכן מחשבתך

האמתות לעיר אה השם יה ואת מלאכיו העלונים וז'
ותירם לבד כאילו הם בני אדם עומדים או יושבים
סביבך ואמה ביעהם כמו שלח שהמלך ועבריו רתם ל'
לשלחו והוא מוכן לשמוע מפי מי הם ישמע דבר העלמות
אם מהמלך או מאחד מעבריו ואחר יעירך זה כל הכן
שכלך לבד להכן מיוחדתך הענינים הרבים אשר
יבואו לך האותיות הנחשבות בלבך או המעשים ועין
ככלם וכל לקיהם כמו איש שמעידים לו משל אחר וז'
חידה אמה או חלום אחר או מעין כספר חכמה בעין
אחר עמוק בהשגתו ופחד הענין אשר השמע לפתרון
המעולה ולקדוה אשר הכול וכפי מה שהבין ממנו הרין
בעתה נגד באחרים לבד מה שיאמרו לך וזה כל
יהיה לך אחר שהשכל הלוח מידך והקולמוס מכין אל
איתבוערך או אחר שיפלו הם בעתה מהך וזכ מחש
מחשבותך ודע כי כל מה שיתחזק איתך השפע השכלי
הנבחר יחלשו אבריו החיטות והפעמים ויהיה כל
מסך להשגת שעה חזקה מאד עד שהחשוב בעתה
שעל כל פעם תמות בעה ההיא כי הפך נפך מן
מרכ שמהנה בהשגה ובהכרתה מה שזכרת והבחר
מות מחיים ברעך כי זה המות קורה לך וכסידת
זה החייה הנפש החייה המהים לעלוי עד אז הרע ש'
שהנחה אל מעלת קבלה השפע ואם הרגה אז לבד אה
הש הנבחר ולעברו באמת כח הנה והנפש הספר פל
פער עד ותרד מהביט אל האלהים ואל תקרב בלום

של עשן מלך חלץ כי המקום אשר היה עומד עליו ארמון
 קודש הוא " (שוב לעצמך המקום קודש חסד ואכול מעט
 ואל' מיט' והריח ריח טוב והשב חזק לערבה עד זמן אחר
 ושחל לבך עם חלוק ורע כי אהבך יהיה אליך המלך לה
 להושיע המלך ארם רע" ונשתהיה בקי בענין בחירה מ'
 חיים זאת נחשבה רבר זה פשעים רבות עד שיעלה הרבר הזה
 בדרך חזק ואמין מאד ונבחר עוד בבחירה אחרת עליונה מז'
 בחירה חזק עתה כאשר אמרת ונכון לבך ועשך חזק בחי
 נחמך שחמך השכלות ונחל להזכיר במטה שלמה וכתבן י"א
 נחמד ועצם כנעני האומות שלב מזה ואות " " "

והו'	יְהוָה	סִיט
עלם	מַחֲטָא	ללח

ששה ששה שמות קדושים כמנהג עשרה שמימות עד הנה
 אל פסוק שהוא שם מים אם לא יכריזך השפע לפסוק כמנהג
 כי הקבלה אצלנו היא שהשפע בא לאדם השלם כהנהג אל ה'
 השלם הפסוק הראשון אחר שהזכיר כ"ד שמות שמימות דו"י
 ופסוק קל דו"י דוק" נאז חזק רוחה רוחה עבר אורחות
 שר כי יק' כלשן יחמאל זקן" וזה רוחה רוחה זקן" וגם
 כמחש' עבר הוא זקן זקן" נסור שמו שלמה יהי לך נחמך
 והוא עבר נשמי גם כן חזק" והרמז חזק לעבר על פי דרש
 גם כי יק' לא יסור מנוחה חזק חזק עבר דרש ונחמך פסוק

כי כאשר רכבנו כחו"ן כח"ו דרש" ובראיתך אורח חזק
 לבך והבן דבריו" והשמר כיפניו ושמי' בקולו אל המד' כי לא
 ישא לפשעם כי שמו בקרב" הנה שמו שרי והוא מנעמן שר
 השמות המדבר מתוך ראות השם" והנה כ"ד שמות יש כ"ד ע"ב
 אוקיות וברכנו ע"ב ל' דבר ארע כי שמי' ע"ב ר"כ" והו'
 המלך המודיעך סוף יהיה" ושמו גבריאל והוא המדבר מה
 מתוך פסוק ראשון שלהם הקדוש הכוזב על פיו והוא מזה
 לך עלאות כמנהג כי כן סוד כמנהג אלו אהרע כחלם
 ארבר כ" כי מ"ה שסודי פסוק הוא גבריאל יגב חלם
 שסודי ע"י הוא חזק" וגם עתה הנה פשמים ערי ושהר"כ
 כמרומים שהקבלה כן היא באמה" ואם חס ושלום
 לא קבלה דבר מן פסוק ראשון שהזכרת כראוי שוב עוד
 והבחל מן פסוק שני והוא זה " " " " "

נְתִיבָה	חֲאָא	יִרְתֶּ
שִׁאָה	רִי	אָוֶם

ויכון כמנהג מעולה ובהיה הטימה שהנשום בכל אות ואות
 שמימה נחשבת אחר התקור אשר בה בטמנה והשמימה כל
 חמש לבד והם כסימן טעניקן וזהו סידורם " " " " "
 וכל המיקומות הזכיר האות האחת פ"י תקורה וכן באותות
 המעוקרות כמנהג הנשים כה כשימיה שוב" נמנע זה איתנו

בנחמה הקדש יואמנו שש הכרובים ששעו הוא חזק לשכחה
 עלה ועלה זכר וקדש עלן היו מקדש קדש אחר בעל שתי
 ציחה ורואיהן איה ונוהש בטיהם והכל מעל הכפרת מהם
 מהכבדוה פל יבעבור הקדש נקדו מקדש שהם ממיטת
 על השם שהיו שם המין כי נצחית מהם כל טעמה מהם מן
 השמים בפעלה הלה המיטה עלן כל טעמה מפסטה והם
 והכסוב איה מפסטה לא המיה כלם כל טעמה לא המיה
 וכן ציה השם בנקמיה התשעים לא המיה כל טעמה וואמנו
 העשימה שהיא מהשעה והיא משק קדש מלה בשם המיוחך
 לקדש לציר למוד התקש בכל הכר הכזה כואה החכמה
 מן הכזורה היא לברה חיים כשה והיא נזכרת ומחמור
 בספר חיים להחיותה בחשק המשפלה המיד כאשר עליה
 כל המחשבה כל השנה ועלן המזכיר איה השם לחיות
 כי המיד הוא שוכר איה השם מאהבה עם היות השכר כל
 של כלב מן רנה השם כחכמה ויהי הנקוד אשר
 שמוקמין כזה א שהיו שפן מטה ונקמה למטה מומט
 סהזכריהו כארה מן עשר אומות שסברו עלן
 כארה והעו ראשך מהשמה אל היחין כארץ כנענה קל
 יר כאשר נקדו המעקד ואחרן שוב והשם ראשך אל פט
 המזרח אשר לעצך אשר איה מזכיר השם לבדו כי פטך
 איה צריך שיהיו לצד מזרח כדרך מי שמחלל לשם והשם
 והשכחה למטה משע והשם הכל באחר מנו שציוותך
 כארה הראשון ועור הנקוד אשר שמו יקרי כזה
 א שהיו שבי נקודות יושבות איה למין וארה לשמאל

ההכרה

נחמה

כשהזכירה שם איה מן אומות שסברו הרבה כהזכרה
 האיה וכחגושה ועצב איה ראשך מהימין אל השמאל
 הפך מן הקמין כי זה קמין גדול מה קמין קטן וסוד קמין
 כדור וסוד כדור מקרה והוא מפיך כלם מנעא הלה וממט
 הבין סוד המנעא להם מן הארץ וק הבן גם כן שממט הלה
 הנעא ארס חכמה והוא המנעא החכמה עם הרבמה מול
 מנעא איה כל ארס ממנה מטבע עול כפי גזירה החכמה
 והמנעא כפי חיים כפי קדמין כלם מיוחד וסוד צדי יצר
 והנה הוא כדור קטן כי קמין גדול סוד כדור גדול אבל
 קמין קטן סוד כדור גדול אבל סוד כדור סתם ארס
 קטן וזה מטואר כי הוא גלגל הקטן הנקרא גלגל הנקדה
 ואחר ששעלם זה עור שוב ועשה ההזכרה במקום
 שהמנעא איה מין כנענה קירק כזו א ועצב ראשך
 למטה כנענה בשפחה לפט השם טאהה מוכר
 איה אשר הוא עמוד לפיך הפך מהנענה חלם ורע
 כי בארבע הנענוות איה המלכה איה השם ועור שוב
 כהזכרה טן והמלכה מהנענוות פטך כיושר עם סייס
 משימה ציוותך כיושר כל אשר מובל ואל השלה ראשך ואל
 הקדמה כי איה השם חזק יצרה כנענה שרף כזו א שהיו
 שש נקודות ישראל הנחשבות לנקודה אחת כדרך
 האיה שש נקודות לן פקן מן השם כונה איה רנה כנענה
 ה ציוות של נקודת המלכה איה השם שש נקודות ה
 הנענה מלה ומטה כנענה זו איה פטם ואחור כזה
 כנענה איה ציוות מין נשמאל כנענה איה א וסימן

קמין

לכבוד משלם וחירות ולפועל פועלות ורוע נראות לבני
 אדם הכהמים שהם הכר האמה בענין כאשר הלך עבדי
 ישעיהו ערס ויחף וכינא כגער שיאמרו חסרי מח רדיו
 הרעה אולי הנביא משועשע איש הרוח ואפילו אם האמר כי
 ענין ערס ויחף היה משל שראוה הנביא לא ענין שקמה
 לו כאמת הנה בעל כרחך אחר שכתבו הנביא בספרו מפרש
 מפרש ולא הדרך לנו שהוא משל יחשבו הכהמים כלם שהם
 חכמים בענינם שהענין כן היה כשטנו וייעקו ערס
 החכם האומר שהיה משל וקרואוהו מין ואפיקורוס ערס
 שאיננו מאמין השקדים אשר הם מאמינים אשר לא היה
 כונת השם בדבריו ולא כונת הנביא ככל מה שכתב מה
 מהענינים ההם במשל לדבר מכל מה שחשבה וכל זה
 דרס הייה החכמה חותם בתוך חותם נסתרת ועמוקה
 מאד ועל כן הסתלה לא יכיר כונת החכם מכל מה שעשה
 ולא יכיר דבר מכוונת ספריו והשתקה אילם מעלה
 מדבריהם וידוע כי שתי רעות מהחלפות או הסביות או
 סותרות זו את זו הן שונאות זו את זו על כל פנים פעמים
 בטבע פעמים בכחירה ורצון ועל כן אלה החכמה מהן בעת
 שהשמע בענין זו הרעה האחר מזה או מקלס בענין זו
 הרעה האחרת כי זה הכרחי לשתוק והרין עם אלה ועד
 אלה כי אלה יעמרו לבדך ואלה יעמרו על הקללה
 ואמנם כהיות מיני איות שהי רעות שוות ככל דבר וכוונתם
 לאותו קו אתה קו ולהעל קו לקו לא המצא כישהם הכרח
 אבל זו היא קו וזו היא קו כעצמה וכאילו הם דבר אחר

ויקראוהו

מיוחד " על כן את רשך רשתי ורשתי רע
 רשך רשקן עתמך לפרזורו כר שהכנס לטריקלן וסור
 טריקלן הקדש והוא רוח הקדש וסור פרזורו הכרח
 זה הראשון הנה הוא ידוע כחילוק כ' על אבותיה סוף
 זה הוא מלשון בקרה חכמה וזמנא הבין השט " ואמנם
 טריקלן היא מלה יוונית ובענין טובה משולשת ועל כן
 סור קדשה משולשת שהיא ידועה בקרוב אלה משולשת וה
 והיא קדשה שלשמות אבל פרזורו הוא כלשון יון פרזיון
 וכן הוא גם כן בגמט שזה מלך ונבחר והוא מלך אצל
 אבנא וסורו מלך נחבד חכור טבעי ונסתרת החכמה
 וכירח ושמנו היכל ההזכרה למחבר והוא לזכרים ולא
 לבקבות ופסר ודס בגמט נקבות ומלכא קבוצה והשם
 נקרא מינר והוא כל מיני ועל כן אין מלך איות לא
 למי שלב לבקס קר משלה וקר מטה ופועל כלל בהזכרת
 לשם שמים בלבד
 ועתה בני שמע בקולי איש ער יבנה אלהים עמך הזרח
 מן האש הדרך הנה המסכת השירים הנבדאים מן זרע
 לבן אשר נקרא שמו שטן עליו מן זרע ערל והוא מקל
 שרה וראוי לו לשלם לו הגמול הרע שהוא נקרא רע והוא
 הו מדבר ומדמה אדם השלם לזכר הטבע בהזכרה
 נמרע " אבל אם הבנו לשם האמת כזה אולי
 תירא מכאן אדם ואמור יהיה לו לא אירא מה יעשה לו
 אדם יהיה לו בשוקר ואם אירא פסגא ויחבר שם
 השם עם האכזרים שלך ויתר העולם כלל כשלה יחזיר

ולעולם הריהו ההשלמה העשמייה בהזכרה האוהה ולא כדבר
 אחר לבד כעשה שגור והוא יזכיר על המקום אשר זכר
 אהיה ויעלן כא כסתר כל מקום אשר הזכיר אה שמי
 ולא אה אשר הזכיר אה הזכיר אה הזכיר אה הזכיר
 וחשוב כעשה כלל אהה בעצמך עשה לעצמך ויעיר
 ענין הדבר שאהה משנהו פנים ואחר ובראיהו אז כאלו הוא
 כד הפוך ואחר שהשלים השם כל ובריה להפכו יעיר עליו
 יורה יהו בשם פאותיו הפוך ושים חותם עליו במקום חותם
 החבית בנורה לבד לא נעש ולא כדיו שכבר זכרה מה שג
 שנסב כעש וכדיו בעזר עזר ושים חותם עש במקום חותם
 אחריו ושים חותם ימין במקום חותם שמאל וכן בעזר זה
 הכתב יורה העולם כנוגע לבד וזה יהיה אחר שהשלים השם
 וקורס שהחיל בו ואחש כוונתו בעזר הפוך לבד כלל שכל
 כוונתו להיווך מהת הטעם ברוח יה אשר הוא בעזר אה והוא
 בראו כן והוא עשה ההויה הרבני ואיך גרין לעיר בר
 ברבר הנכסר יעיר אחר כי אה החלה יעיר ונכניהם כוונתו
 כסוף יעיר וכנה הפעלה בעצמה יעיר הפוך כיון שהראיה
 לפעם שסורו יעיר יה שם יעיר יהו ובהו יש אחז והד
 מחנה שרי הכל על גלגל השם בכח ההשכנה ומהך יעיר
 הפוך ויחוש הפוך היורה והשוב יורה הפוכה מהחנה חל
 חרשה

ושוב עזר להזכיר סוף הסוף ואל הסיר מחשבך
 מן השם כעבוד שזכר רבר כעש - לב ואפילו אה רל
 לעצך כלל או חסול או עבד או רבר שלא היה עמך בבית

שאוהו רלל מכל פעולה השטן השט בארץ הם שהוא שג
 כמות ומולד ויחידא דמות דבר שאין לו מיצאות באוהו מקום
 כעש הריא והוא מיונה על כך שהוא שולט על כל אה מורכב
 מחמר שגל ויורה שכל והוא בא לגבור כד להטיב כלל
 באחריתך אה החידא שלם ואמין לשם שאעש שהוא שטן הוא
 מלאך המים כאשר הוא מלאך המות שאל לא נמצאה אה
 היה נמצא הוא כי הוא מימי ואהה אישי והוא קרמן ואה
 ואהה חרש ובהויה נדמו קיים ואהה נסר ואעש הוא -
 מלאך שלח השם ומרבר כעש ומהפאר בשמו ואהה בא לקחת
 מהשלתו חידו וההויה היא אהו ואהה מבקש להסיר עזרה
 מהלכמו והפארתו משל ראשו ולהשימה בראשך ואברו מן הע
 העולם ואיך לא יחוש החכמה לעצך להכחילך ער שבעם
 מעש ובעמל מעשכו אבל אל תרא מעשך כי יי אלהיך

חכך

ועזר שוב והזכיר ראש הערך וזה הזכיר
 האכרים בצד הכד יחידא
 כאלו ג תקורות בראשך פנים שהוא ראש היאש ואמלע שהא
 תוך הראש ואחר שהוא סוף הראש וכן חשוב כאלו ג תקורות
 בענין שהוא מקום לבד פנים שהוא ראש הערך ואמלע שהוא
 תוך הערך ויהא תקורה אהה כלל באמצעותו ואחר שהו
 סוף הערך וכן עזר חשוב כאלו ג תקורות בעצמך פנים שהוא
 תקורה טבוחך ראש הסוף ואמלע שהיא תקורה גלגל
 מישך תוך הסוף ואחר שהיא תקורה הכלת העצה שהוא
 מקום הכלות אשר חוש השורה שלם שם סוף הסוף

הנה אם כן כל מה שהוא טעם נקרא משרף ראש עם הראש וע
ועם התוך ועם הסוף וכל מה שהוא אמצע נקרא משותף
תוך עם הראש ועם התוך ועם הסוף " וזה כלל מציאות ואינו
צריך צידוש אחר "

ועוד שוב נזכר תוך התוך ׀ אהר יורע כי הזכרת ר'
דרכי מקום התקנות אצלך הן מיעירות כמו שכתבתי
ואינם היו התחלות ההכנות השניות המיותרות סוף תוך ראש
מחוכמות עם אחר אחר לפעם כן כל ההצין הנזכרים תכלה
עם הראש ועם התוך ועם הסוף אהר צריך גם כן לרעה סוף
סוף אצל כלם הנושן הם קדמין לאחריים ואלם בארבעה
השניות האחרים האברים קדמין לאחריים " ואינם פלגה
שם לען קדש נחמה אחריהם שם הקדש " יוח ויהראשון
במורה ה' והאחרון במורה ה' הרי הוא חב
חברו עם שם יוח יל ימיא הוא יוח והסוף
הוא אוח ו' יח ו' אוח "

והכלל

הוא הי' הי' הו'

ואהיה

אצל מחין

ואהיה

שעשועים יוכ יום משחקת למעו בכל עת :

הראש התוך חסוף

ראשו תוכי טופי

ראשו תוכו טופו

ראשו תוכה טופה

קמא מצינא בתרא

הנה לך בברי חמשה דרכי השם והטעם למה השתרגו שם
אברי כל המה ככלל ועלם כלל שם רי"ן פעמים נזכרים רי"ן
פעמים ה' עלם אף וסוף מסקת השעה כי כן אף שעה
שעה אף שעה שם " א ל כ : וכן סוף ה' שעה
הרי שם שתיכן א ל כ : א ל כ : ושם כלל להם
כרא אה האדם ואינם רי"ן פעמים : עלם כלל האדם
והוא סוף כללם כללם וכללם ואינם רי"ן פעמים
נ' עלם אחרין אצל רי"ן פעמים ה' הוא רי"ן פעמים : וכלל
צור ישאל :

ועוד שוב נזכר סוף התוך ושהפך האחד במחשבתך
עם נקודתה כמו שאמרתך פעמים רבות ואינם
אחר צריך לרעה גם כן מסר אותה השם המשותפות תכלה
וסוף ורע כי כל ביה שם ט פעמים ה' בארבעים וסימנים
ארכ : הנה לך ארבע חמשה בראש האיד ושור היום סוף הרי

שם

וזכר

כל ט פעמים :

לך אדם מלך. והכל קהל. והנה ט' פעמים ו' הם נר. והכל
מחנה אלהים. כח העולם הבא. הם באופנים אופנים. שיש
עמם אדם בעבור ה'. הרי אדם מאד. וכל דרכי. שיש
ט' ט' בעבור ה'. הרי כל יחד כוללם כל המלקים. ומוריעם
רק הכלל. ועל זה שלם כל המוקים. ופימנן והארץ הרום
רנן. והו סוד וכו' וקבה בראש. וקרא את שם אדם "

ועד שוב והזכיר ראש המוש 1. ושמו הדרך כאשר
שמע והן למה נזכרו האחרים. טס כלשון ארמית (וה)
ורבין מזה סוד אין מלאכי השרת מכדים כלשון ארמית. והנה
אם השכל כענין מלאכי השרת הכיר שם האל והרע ט' הם
כח ישראל ואינם מכדים כלשון ארמית כי כח ישראל מאידך
השכל. וסוד ספירה ארמית. אומנם סוד לשון ארמית. רל
נשימות. שסוד מחזיר מלכות ישראל לעלמה. והסוד אין סה
ישראל מקיים מלכות ישראל. לבשר אומנם כלשון ארמית
כענין הלבד כפי שכן רח אומה. מדה ט' נחמור. קמא
מנה מיעא. סוד מנה כדא סכר מנה. ואלה ה' דרכי
השם המנה המנה. לרעה. ולרעה סוד. ולרעה סברה
ואמנם סוד. הוא סברה. ואמנם סברה. היא כונה. הדונה
מן מהבה. וכל מנה המנה. וכל המנה טבע המנה. ט'
שהוא טבע האדם. וכל מנה יש לה טלס ופרטים טבעים "

ועד שוב להזכיר סוף הראש 1. וישלמו לך כח קשה
מלאכי מדע שימנו חס-

ענין מוסק ומתקן לקבל כל הכח המנה הטבעי בעזרת ט'
שכל פועל המנה. ומה העשה לכל הכחים "
ואע חפץ עוד להודיע סוד הפזורה
והם מציירים כך בספר יצירה. עם חומותיהם כל "

חמט	חכם רוס	ופנה למעלה	והמנו ביהו "
שג	חכם הרם	ופנה למטה	והמנו ביהו "
טע	חכם מזרח	ופנה לפעו	והמנו ביהו "
זמח	חכם מערב	ופנה לארצין	והמנו ביהו "
השע	חכם רחוק	ופנה לזמנ	והמנו ביהו "
עזר	חכם יסון	ופנה לשמאל	והמנו ביהו "

וכל אלה טעם המוח. שם חכם ופנה. חותם הכלל. וכן חו'
חכם המולדים. והו מטהר הים. גם מן מיהו. ואמנם סודו
טלה מהפך. מזה הפך. וזו יורה ישר "

חופס	מעלה	יהו	חופס	מטה	יהו
חופס	טעם	היו	חופס	אמור	היו
חופס	יגין	יהו	חופס	שמל	יהו

הנה יש ירושים רבים נאמריהו נבלאות להמרים הנחמ'
האלה מורים חכמות אלהיות אבל סתמנו היא הנה בעבור
ההטוב לבד. וזו יורה הפך "

והוא שם ידוע שהוא שם כלל מנה מענה יענה מנה

טע' וזו היא הענה ההפכה "

חורב' מעלה	ינה	ה
חורב' מטה	יהנ	ה
חורב' פנים	הין	ה
חורב' אחור	הני	ה
חורב' ימין	נהי	ה
חורב' שמאל	ניה	ה

הנה אלה העורות שהם בשמות שלמים מעירים פסוק
סדרים צריך שיהיו אצל עומדים יב' ומספרם ש"ב ואותם
ואומותיהם מל' וכנסת דוד' משיח' בן ישי' והסוד מיעוק
דוד' בן ישי משיח' וכן משיח' בן דוד' טע' "

והשמות כולם שבע שבע במדה רחמים "

הנה כבר נשלמו העצמים הראשונים שלהם הזה המיוחד
ולא נשאר אחר לבטל ממנו כי אם יענה קו "

ינה	יהנ	ינה	ינה	ינה
נהי	נהי	נהי	נהי	נהי
נהי	נהי	נהי	נהי	נהי
נהי	נהי	נהי	נהי	נהי

ינה	ינה	ינה	ינה	ינה
נהי	נהי	נהי	נהי	נהי
נהי	נהי	נהי	נהי	נהי
נהי	נהי	נהי	נהי	נהי

ינה	ינה	ינה	ינה	ינה
נהי	נהי	נהי	נהי	נהי
נהי	נהי	נהי	נהי	נהי
נהי	נהי	נהי	נהי	נהי

ינה	ינה	ינה	ינה	ינה
נהי	נהי	נהי	נהי	נהי
נהי	נהי	נהי	נהי	נהי
נהי	נהי	נהי	נהי	נהי

ינה	ינה	ינה	ינה	ינה
נהי	נהי	נהי	נהי	נהי
נהי	נהי	נהי	נהי	נהי
נהי	נהי	נהי	נהי	נהי

ינה	ינה	ינה	ינה	ינה
נהי	נהי	נהי	נהי	נהי
נהי	נהי	נהי	נהי	נהי
נהי	נהי	נהי	נהי	נהי

דע כי חלה הגלגולים כלם אהה צורך לעיין בהם ולרקוק מ
 מידך בפרטם ובכללם כי אהה חושק לרעת את השם כאמרו
 כי ב' חשק ואפלטתו משגבתו כי ירע שמי' ואם חייך
 מרקוק אחריהם ער שטרעם כלם דו רכס או קינתם ע
 שתבין מה היתה הכונה בהם הנזכר מהזכר את השם היקר
 הזה שהוא שם העצם המגלה כל חכמה ורעה וסוד התקופות
 וגלגולי הגלגלים ועגולי העבראים ונחוחותיהם וכוונותיהם ו
 ומבטל כח השדים וכל כשופיהם כי לשונך כשונה גם כח נל
 נפשוך כח כשפך' ועל כן אהה מבטל כשפיה ממנה ומן ה'
 העולם ככח הזכרת השם כי למה נקרא שמה כשפיה מפני
 שמכחישו פגוליו של משלה שהם חלפי ולפי' ולפי' וסודם
 שלושה מתגועג' בשני דרכים' והפך דרכו זה השט גם כן
 (ותבין שטתם "

אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה

יהיה יהיה יהיה יהיה יהיה יהיה

יהיה יהיה יהיה יהיה יהיה יהיה

יהיה יהיה יהיה יהיה יהיה יהיה

אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה

יהיה יהיה יהיה יהיה יהיה יהיה

יהיה יהיה יהיה יהיה יהיה יהיה

יהיה יהיה יהיה יהיה יהיה יהיה

אלה

יב עגולים כמו הראשונים הסגב קי ע
עגולים של שם העצם כי שני שמות הקר
הקרושים המלה הם לברם שמות העצם השלמים חמוג
שם יה הנמצא בכתובים הרבה ונבכאים מעט ובתורה
מעט מהמעט הנה הוא חלק משם השם השלם העצמי
והוא חצי מזה והוא ברמזייתו נחסי מזה והוא בספרו ודע
שחיו ככלו הנה חצי השם שהוא מקור סוד מלך המשיח
וסור יום השביעי והוא מושל על גג השטן אשר שמו תמוז
מבנות את התמוז והוא עבודה זרה אחת שהיו עובדות
הנשים בימים קדמונים ומסור הקופת טבת שיביעה המקל
המקובלים יוכן ענן חצי השם האחר וכן מסור הקופת תמוז
יוכן חצי השם האחר וזה השלם האחת השלם יורה ער
שלמות הקופת טסן והשם השלם יורה על הקופת תשרי וזה
סוד טלה וזה סוד מאזנים וזה טבת וזה תמוז השטם
מלאים בחלקיהם והשטם חכמים בחלקיהם דל שעותם
וחכמיהן כי השמות מקורים סוד השלם וסוד שיגור קומה
והיכלות ויטירה וסוד שמיטין ויובלות ושטם ועבורין
וחרשים ושמות ימים ולילות ושעות ועתים וקצנים
וחלקים וזמנים וכן שם העצם הזה לד נזר בתורה כי חס
קב מקומות והם על ענן הגמלה לבר והם אהיה אשר אהיה
וגם אהיה שלחני אליכם ולד יוהי אמל לד זכרו שוט
נביא וגם חיו בכתובים כי השם חרשו למטה וכן וזכור
מקובלים מפי השם ומפי משה כי המשיח יחדש לו השם שם
חרש שבו יבא את ישראל שגא וקורא לק שם חרש אשר פ

י. יקבע והוא שם ארני בהארו ושם עצמו

אהיה

יהוה

אהיה

יה

יה

אהי

אה

אהו

או

אוי

אי

ואמנם הנזכר מהם לשיע

יהיה

איהר

זה החזקן יהיה זכור בכל מקום שיכתב דבר

(המשפילים לברס יבטן סדרין

ולא יבטן כל דשעס (המשפילי

יבטן

ואמנם איה דס תהיה מכת המשפילים עיין באמתיות

השכליות תחלה שסס הקדמות החכמה השכלית (דז) יתבררו

לר הזכרים כלס אשר זכרתם אבל זה דני יצחק להוריער

כי השמות הנקדמות עצמיות סס לברס שרשי שמים (דד) ודד

ובסס מתנהג כל העולם העליון וכל העולם השפל הזה שלכו

ונה תביעה מסנה פסוק בראשית ברא להים (הנח סוד את

השמים (את הדד) (הענן נסס

את שמי סס) (שמו את שמי) שסנס השמות (העיקר

נשמות סס השמות) (סס שמות הדד) שס הדות סס

שס הדס דותי היד טו שלרס האמת של ירו) מתן של

דיו דיו יל שמוות (הביע כי סס

יה דתס

דד (את הדד) רכוד דתה דיוכר דתה (הסוד דודות

נשמות דודות כדורתה נורתה נשמות הדד) (הע

והעיקר אשר אלהה שהנח סימן מנו כב דודות שמהן ת

תכנח חללה עם שס האמת) ובחללה ה עם ד

חמתת שס יהנה דלדד) (היד הדד)

יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה

יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה

יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה

יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה

יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה

יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה

דע כי כל השמות האלה הקדושים (הטהורים שסס דד) ה

המציאות כלל סס כלס מנרים על העהגת השס יתע שלמו כל

נחס (כבר נדע שדיו שס העיבס כי דס דדבע דודות שסס

של הדרך יכל נחתם יום השביעי כפלו מעשה (שבתה)
 וכרה (קדשה) ונכרו בו ג' פע' דלהים וג' פעמ' יום הש'
 השביעי וג' פעמ' מלדכרו (סוד מלדכרו) דמות' כלל
 דות מלך
 כי דות הוא כצבא שלל יכל ה' מלך וג' מט'

כל מעשיו הול' (הסוד)

מעשיו היכלו (הכונה)

ודמים כליו יום שעה

והסוד

גלגל יום שעה

שבעה רין יום

יהשם לימינך

יהימין לשמך

השולל

ימינך

והעיקר הימין והשמאל

תאומים

יום דמות' כלל דמות'

יוזי הוד

מלדכרו מלדכרו

מלדכרו

לכשו מלדכרו

ודמנם חרומה כי טוב סורה כל יט' והפגמים לא יכט
 זה כי טח מראות שניהם מהשכל לביתם ולח דמו כי טוב
 דמנם דלהים ילדיו כי טוב והעיקר יורה
 יורה מאיר כל טובו

יהיא מאיר כל טובו

יור הא מאיר טוב כלל

אחרי

שהודעתך סודות כל השמות העצמיים
 כדשני הפרקים והודעתך גם כי סודו
 גלגל לין כדשני הפרקים שדי אפשר
 לזאת הרמזה למסרה בדרך דמית נח' פעם בפעם כל שכן ב'
 כמכתב כנוח מט בשמך כשה דם דותה חכם ומכין מדעתך
 שתבין מה טרדיו להביט ורגע מה שדי אפשר לעיין בו ועל
 כן דודיעך עוד קצת ראשי פרקים משם כן מל' דותנות (מן ה'
 השם היוצא מן שט' פסוקים של אגב' ושל שמע' ודחור')

לדבר בפסוקים תחלה כרו שיהיה בשם כן מ"ב דעות הקדש
וידומה

כי מלות פסוק זה עב מלות פסוק זה מפורפות כן

א נ ב י י ה ר ה

ש מ ע י ש ר א ל

וכי שיהיה לך פה קצת פתח להבין סוד ארמונו לך מהס
מה שתוכל לדעתו והשם יספר ענין עמנו ישראל בכח שמו זה
אשר תשמע סוד י"ן דעות
אלו

הוא כבוד י"ן שזכרנו מן חצי השם ואחר כך תצטרך לחבר שמו
דעותיו עור

א נ ב י ה ש מ א

ל ר ה ע ש י ר י

וער פח עיניך ורדה ותכן

מלא שיבצה הוא

נשיירי

וכן תחבר ענין הנשיירי

א ל ה י ב א ש

י ה ר ה א ל ה

ותמצא סוד מבוחר כן

אש אכלה הוא

יה ל יה

הכלל הוא האיש היא

האש הכללי הוא היא

ועור חבר הנשיירי ותכן

ר ה ר ב א ת

י נ ר י ה י

ענין נהן הפליטה הזאת

אין צורתו הויה

וצורתנו היא ירה

ותשוב שור והשב לחמור החסדן
ער שתשלימנו כלן

י ב מ א ר צ מ

ה א ח ר ה י א

ארץ אר ים היא חבמה

ישור לו דרכים והכנס כינרעה

צ ר י מ מ ב י

ל מ י ר ב ע ת

והכן מפלאות סודם ועליהם בנה גג
מה עליית מרווחים

מדע בלתי יצרים בדי

בם מצייר מבלי רעת

כלי יצר דעתם במים

מאלה התעורר לעשאר כי רי לך ברמזים הללו ושיים
דעתר להנץ גם כן שם כן מ"כ כדרכים משותפים ומסרפי
כאלה

צא שטן בקע

תר יג קצץ

טבת גו תשרי

כשפן גולן

חק יעקב גט יר

דע כי השם הנכבד והנורא הזה לך יתעורר לב המיש
המוכיחו אלך בעת שהנוד כי סורו (מכין סודו) נבחרו אבל
הם הנוד ערל נטמא ולכו ערל נטמא (הנוד דטום) נענינו

וישלח בנה אחר הנזל מלפני סגה הפכיתו שכח בנה לבנה וכל
 זה לפי הטבע שהנה העובדיה האמיתית דוחק הדיוור שהנזל
 ממנו והדש דוחק הדש המזל למיזם והעפר לעפר ואצל
 ואשר יש קצת קרבה ביניהם קצת אהבה והכרה
 הרדשונוס בכלל ובפרט יורפים זה את זה בחלקיהם ט מלפני
 שיש תכלית קיומם ביניהם יש תכלית אהבה ביניהם ומקום
 זה הנזל מקום זה וזה תרשבו מהאש היסורי הממשיך ד'
 חליו הדש הטבעי אשר אהנו ער מקומו העליון ועל היורה
 הדש היסורי גבוה מזה ונחוק מהאש שלע והדרך החוקרה
 שבה קצרה במהירות התנועה היה טבע האש הזה למהר
 פעולתו ולמהר תעטנו כרי שימהר לשוב למקומו האמיתי
 אשר משם תולדו וזה רומה למה שבת חושב שגפר מאל
 מארצו וממולדתו ובע כיוון רחוקים ממש מזה והוא כנסה
 מאד למהר לשוב אליהם שדיון ספק שהוא ממחר פעולתו
 ותנועתו בתכלית מה שאפשר לו מן המהירות לפי עטנו
 כרי שימהר לשוב למקומו אשר כוננו לשוב אליו וזה כלו יקרה
 לבעל הרשת החי המרבה וכן יקרה לאש ברמיון זה שהוא מתנועע
 בטבעו לך בעצם והוא בלתי חיונולו מרבה ובלתי צומח אבל
 הוא רומם מת' וכן יקרה לשאר היסודות וזה כלו מורגש דיון
 צורך להביא עליו ראיה ימנע הרבדים אשר יש ביניהם
 קצת קרבה וקצת רחוק כנר יש קצת הפך ביניהם והם דוחקים זה
 לזה מיצר הקרבה ושונאים זה לזה מיצר הרחוק כגון האויר
 והאש וגם האויר והמים וגם המים והעפר כי האויר פעם
 עוזר לאש ומדליקו ופעם מנפח בו ומכבהו וכן בשאר

76
 וסוכותיהם רבוי אבל הרבדים אשר יש תכלית שגדה ביניהם
 הנז מלפני רוב חקם זה כונה ורוב התהפכותם זה מזה כגון
 האש והמים שהם בתכלית השגדה וכן השער וסוכותיהם גם כן
 דמות נבר התבדח בספרי החכמה כל זה תכלית ביאור
 ואולם כוננו להזכיר זה במקום הזה כדי מלפני מה
 שתשמע והוא להודיעך שאם תראה שלש דומות שונאות
 זו את זו תהיה הסבה הראשונה מלפני מרחקי חקותיהם ורבות
 ודמותיהם המתהפכות והמשתנות תכלית השגויים בעיקר
 הממונות וגם יהיה זה לפי התקרבות זה לזה במקום וכמשיך
 וכמקן ער שאם תשחל חלקי כל אומה ידמרו לך בקצתם מבוחר
 שהם שונאים את אומה זו מלפני כך ושונאים גם זאת זו מלפני
 כך ולפי הסבה התורנית של כל אחת תהיה השגדה חזקה דיון
 חלשה וכן טבע כל דבר כי הקרים מזהבם זמיר
 את זה בטבע ראשון כלל ואם תתחש סבה מכרת ביניהם
 השוכ האהבה שגדה לך טבעית כי אם רצונות וכן הזונות ד'
 אהבנות זו לזו בטבע כללי וכן תלמידי חכמים אהבים זה את
 זה ומהתחש סבה חלקית יתעפר החלק הטבעי ושגדו זה זאת
 זה בבחירה ורצון לא בטבע ואל יתעפר מיאמר הצומח כד'
 אומן שונא בט' דומותיו כי זה על פי הסבה המתחששת בהפכי
 הבחירה כמו שאמרנו והכל כלל קיים תמיד ולפי ישתנה
 ועל כן תרגו שאם אהבה הולך ברגשי השם ומהרה
 עובר את השם מההנה ורצונך היה שכל דבר היה שוכר עצר
 את השם ויורעו ויכבדו כמקד קל וחומר בט' דומותיו וכל שכן
 הקרובים חלקי שאהבה חס עליהם כמו שאהבה חס על עיכמך

ועבדך האבותי גורם וזו הבחירה העליונה ואהב נראה חי
אזתם נשקעים בהכלי הזמן אין ספק שזה הדבר התחדש
מחדש וזה ממך להיותם שנומים מכלל כמו שהם שנומים
אצל השם וזהו מה שחב בחיוב התורה השכיית לשכנוא וזה
כאשר השם שונא אותם ואעפ' שהם בדיבורו ועל זה כאמר
הלא מיטמא יי' מיטמא ובתקומתו יי' התקומטו תכלית שנוא
שנומים לאויבים היו לי וכאשר אמרתי בשנוא דומה
בזה שיהיה הפסח והוא כי כאשר תראה מן השם חן
ספק שיש לך שיהיה סמך ואשונות גדולות שתהיה חת מופע
היותם קרובי השם כמוך ודעתם כדעתך ושנת מופע כבוד
השם הכאהב יתעלה שמו לעד

ובאשר

קרה זה במיבואות מיטו כעבד ומיטו
בבחירה קרה כדמה לזה לשם עם ה'

האדם ולאדם עם השם כי האדם מזה יצרו הוה בתכלית הרחק
מן השם והוא כי אין כל הנבראים אשר ברא מי שיוכחישו
מיבואות לפע כי אם האדם מיבד מחשבתו הרעה ועל כן ר
דמוי שיהיה זאת סבה אחת גדולה מאד להרחיק בתכלית ה'
ההרחקה מיטו ואמנם מיבד שכלו הוה בתכלית הקרבה אל
השם כי אין כלל המוכרחים מחמך ויכורה שמימיים וארציים
שיהיה לשם בהם חלק כפי שכל נפרד אחר זמן כי אם באדם
יבדו ואם כן שכל האדם הוא פרי השם יתע' וידעו על דרך
משל והוא באמת כגו ועל כן אמר לנו מנחם עם סגורו בעם
התם לוי אליהם ודמנו עמו ויצאן מרעיתו והכלל קדמו

ל

חלקו ונחלתו כאמרו כי חלק יי' עמו יעקב הכל נחלתו
ואם כן ל' תפלו בהזכיר שמו אם יקח
שכלל להרבה בשמלו כאשר קח להרבה בשמו שכן תורה
דומרת את יי' להיך תראה אותו תעבד ובו תרמך ובשמו ת
תשבע שבו עב' שמו' והסוף משכונת שמו כי שכונתו
כשם והנסתר כשכונתו בלש' והוא לחש החשכני' ד'
אשר זכרתי שההזכרה היא ההשכנה וסוף כל ההשכנה
וההזכרה מסורה ביד שיר הפסע' שהנח נר הנפש'

ל

ובאמת שחן דומה בעולם קרובה לשם
כמונו כשנשתל לעבוד את בוראנו כאשר יבדו על ידי
מושה אשר קדמו בשמו אל שרי' ועל כן הרין עמו גם
כן ליסרנו יותר מכל דומה וכן אמר על ירי נביאן רק אתכם
ידעתו מכל מושפחות הארמה על כן אפקוד עליכם את כל
עונותכם וכל ופקדתי בשכט פשעם ובנגעים עונם וכן
פסוקים רבים מעידים על זה הענין שהוה כן והשכל מעבד
עליו כי עם שקבל תורה מפיו הוה לרבו עמו ונחלתו כמו של
עמי ונחלתו ישראל' ובהיות הרבה הזה כן
אם יבדו אחר מיטו מיודע השם מתחת כנפי שכינתו הלא
הרין נוהג ליסרו כסורין קשין עד שישנו אל השם יתע' כן
אם היה לאדם כן חזק למיד נאמן ושלם וטוב מטר האמת
מפי אביו חזק מפי רבו לפי רשת אביו חזק רבו ונבנס שטן כ'
בלב וקטרגו וקלקל מחשבתו ושטה רעתו הלא הרין נאמן לאב
אין לאב במהו כדאמר מהם כטנה ורצון ליסרו מאד בייסורין
קשין ובנגעים גדולים עד שישנו אל האמת ויורה לאב חזק

ירבו על האמת ויכילו נפשו משאול תחת כנף כרסו ויכרו
 עוד לטבח ולד יראה השחת ואם לאהרבים י
 אדם אומר לעשות כן הלך הרץ נהג להיחל דן זה הרץ כנע
 בעצמו על עצמו הרץ שאם האדם מכיר את השם ומכיר
 את שמו כרי לירכב בו וכעת השפע שהשם בא להרכיב ע
 עצמי אל עצמו כלום שכלו כנפשו כרי שלא יקצץ במורח
 הצנח והאדם הוא כורח ונחור לאחריו ואינו הפץ כח השם
 הנכחיים נשכ להיות כחמה חי כח הכל ענה כחלה כחשר
 נאכל על זה הענין כחשל אדם כוקר ולא ילך נמשל כחמות
 ורמז זה גרע מהכתוב והשכל משרד יתחיי לשונא אורו
 שכתב כר מהאמת וכר חכמה השם המכשף לחייו (לא הפץ
 סגמולו הגדול היה) אלו באמת כתבתי אחר לבר
 אם כונת הנורה המורה (לחומר) כרי להשלים עור דחריה אחר
 ולישם אם תהא כנפי השחינה ולחילט את נפשוהם (לא ישות
 דרך השם כל ימי חייו מי דבר מחל לן ואם לפוט המורה
 עושה כן אין מנהליו לו כלל יתכן להם סלוח לו ואעפ שהשם
 יורע כונתו יש לו ארבע דרך חסד להכיר בו קצת כונתו
 מתוך פשלוותו אשר יעשה חכמי שוב משם וקמו שאם
 ישתדל עוד וילמדו ויקדמו ויעזו ויוסרו חכמה וילמד לאשר
 יחסימו ויכחיזו ויכתוב דברי חכמה וזו דברי שבחות וזו
 הוכחות הנה בזה נרע באמת שכונתו ליש שמים נאדם
 לא יעשה כן נרע בזה ספק לפי הנחשב ויכלל שמונה ד
 בלתי שלימה והשם לבן
 כימר האמת

ואתה בן אדם

אם תפוש רשת את שם יהיה אחר באמת וכתמים א תחשוב
 כחומר שיש בשם כי אם ירשת השם והשגת פשולותיו וחשיב
 כרשת שלא יוכל השם הנקרא באמתות להכילך מכל דבר רע
 ואעפ שהוא יכול ופעלתו נכונה בכך אבל מפני היותך מורס
 מייצר הדע ודעה גוף כשר ורע ששם ששם מלאכי המורה
 יחזיק שחשבו זה וסורס פרטי החמר הכולל כל אבר פרטי
 ועקרא חמר הפרדה ושמו נהר רעור וסורס חמר חי פרטי
 ונקרא בשם יהיה שבחות והעוקר כשר ורע חמר מייצר
 נחם חמר חמר מייצר (החכמה חמר מרוח) ולסור כשר ורע
 יש ארבעה דרכים כי אם החכמה רעה גב הדעת חכמה
 ויחזיק רעה החכמה תחיה בעליה ואל יעלה ברשת וזולת
 זה שכתב החכמה מופת נעלמות חכמה שאין כי ספר שהם
 שהענין הוא כרי מדרשו הענין הנורסו פנים (מדרשו הגד
 מדרשו החכמה) ומדרשו נבדלים הנכחיים וימדרכו חכמינו
 התמידים כי יתקן רעה החכמה תחיה בעליה וסור ויתקן
 כל הנורה וסור כל הנורה הגדל העשירי תחיה בעליה
 בעלי התחיה וכל משכיל תחיה רעהה להיות חכמה
 אכל המבקש חכמה המסורה מדונו על פי השם לפעול כח
 כל דבר לכבוד השם הוא מקדש את השם ואם הוה מבקש
 חכמה השם כרי לעשותו כי ענינה גופתו מושלים לעשה
 דו לרוב החיים דו לעולם נכבדו דו לאהבה ושנאה דו להרע
 שונא והוא מכון בזה לכבוד עצמו דו לכבוד כח חזק דו

להגדלתו מן להועלתו מבלתי היות שם שום סבה אמתית
ולא דרך לכבוד השם והוא עושה זה טרם השיג מהשם
שפע מן רוח מהשם המפורש ונעץ שהוא אמר בפיו מן
חושב בלבו שהוא מזכיר את השם לכבודו ואין הרבה קו
ועולה ברו פשלה מהזכרת השם הנודע הריו זה האיש הכ
הפושע הרשע מחלל את שם השם הנכבד והנודע ומוע
ומשתמש בשמו הגדול לשונא ועליו נאמר לא תשיא את
שם יהוה לאהיך לשונא כי לא ינקה יהוה את אשר ישיא את
שמו לשונא וזה האיש אומר הוא ליהוה לאי העבמות חט
אשר יהוה זכרו ומקולל הוא מפי מטטרין שר הפטס רב
המלמרו אותיות ותורה ומוחרם הוא מפי כל מלך ושור
וכשמתא יהיה מפי כל כבוד נחם ואדור ומקולל ומוחרם
יהיה מפי כל תלמיד שיראה הספר הזה ויבקש להשתכח
כשם השם שלא לכבוד השם וכבוד ומכור יהיה מפי השם
ומפי אם ישמש בו לכבוד השם לכוונת קבלת שפע ו
חכמה ממנו מן רבג מרנח הקדש מן מעלת נבונה ואחריו
כפי מה שיימנה מפי השם לפי חכמות ורעמ יעשה לא יטה
ימין ושמאל אם יראה דרך רבני רבני כן אם דרך כתיבת
ספר ואם דרך תכנות רבנים ברדשות וייטור שיגלה מה
שיטתו לגלות ופסה מה שייטוהו לסנות וזו יתברך מהשם
ויתגשג בעניו מזה ויתקיים בו סוד הכרחה המעולה

ברבך יהוה וישמרך
אמר יהוה פשו
מליך ויחבר

ישא יהוה פשו
מליך וישם לך שלום

כבר

גלית לך כל רעתי וכל כונתי וכל ררכי קבלתי
בכל כיה שירעתי מעני ידעתי השם ברבתי
נבונות ונחונות הקדש ואם תרצה ללכת ברך
ברכתי אלו אשר הנדעתיך להתקרב אל השם כאמת והוא
ייסר לך חכמה בכל יום בנבור שמו הגדול כי יהוה ירך
חכמה מפי רעת ותבונה לך ועשה כן ואחיה נפטך המשכח
כשם המפורש ואם נרצה לך
שיש ברכתי אלה שם ענין שמיני אמת אצלך מן הנודע שני
שכוחו כני אדם מלכס ולא באו להם מידת הדרך הלוהית אשר
זכרתי ולא יושלו לך ברב כשם פטס סוד מהם והתרחק מ
מהשתכל בהם בכל כיה שתוכל ער שתמיצח רבנים אחרים
שיחיו את נפשך כי כל כונת השם כבדיתך בעולמו לא היתה
לכטלה ולא אם תבטלה אמה כרי לעבור על רצוני אשר רצה
לתת לך כח להיות רשותך מידך לבחור בין טוב לרע ובין מור
לחיים ואם תבחר כמות תבנות ואם תבחר בחיים תחיה ואם
באת ליתמיד תמיצח פתחים פתחים ואם באת ליטהר יסייעך
מן השמים ובחרת בחיים ותחיה ועל זאת המונה נהנה לך
התורה כדי לעזרנו בחכמה ולהרמונתנו כל הדרך אשר נלך בה
להיות המיתים ולהחיות החיים ואחיה תעלה בכל מקום
שתמצ טובים על ענין אתם רע שאינם כי אם חיי העולם הבא
כל שכן אם נשתדפו אליהם ענין ארך ימים ונשתדף חיים

וידבר שהורשעך כל מה שהיה רצוני להורשעך סתיו בעצמם
אלו והזדונוך על מה שרצוני להזדונוך עליו כרי שלח תכשר
ולא תחטא והדרגתך כס בריכס ישרם נשאר הרב עליו ללכת
ברכי השם ולמהכה דונו ולדבקה בו ולהשבע בשמו הנכבד
והנודא ישתבח לעד

מ"י חכם ויבן אלה נבון וידעם כי ישרים רבני יהודה
ופשעים יבשילו בם רבתיקים ילכו בם

רוח חכמה הוד מלמד בעלי מרע להשאיר הדין תפארת
זרע קדוש עליון בחכמה יעלה רומה להשתכל ברת נוסרת
ידיו יזניש יצחק וישגב עם מלך דיין החללו מחד נסתרת
חמיר וסננה הס שעה גודלי הוס ושמי רס ביש כישרת
יוס יוס שטענים ישרון כי עלי הודי הכי נפשי אמית חוקרת
ידע לכבי סור והכיר נחלי נכש חכמה נקודה נשאת
היז נחמיה באמת משפלי כינה בזכרת שמש נוסרת

עני ולכי נשפך מנחלי וו הא ונור הא שמרו משמרת

ואתנה דעתו להחכים שאלו אונות ומפתים על דמת עברת

אן יאמינגל ולד למבלבלי ארת בקוראס לכריל עפררת

מיוס דנה זטכס ספךש מעגלי חכמה ברדני ברוחיל נעצרת

הס הס מבלים חרלס ומגלי יר הנבוכה עם רשיון דגרת

כס נבראיו ארכעיסודות מללי יור הא והד וו כו כתב אדרת

אנשי אמית שם קרשון ומחלי מרדה נבוכה פת קרו פררת

הזכירו יה ופעלתו כי הוד חותם עשה השם

הזכירו יה בנשימתי חזון נסתם מזכירו שם

